

8 – 13. april 2000
118. årgang

Organ for De danske Brevdueforeninger

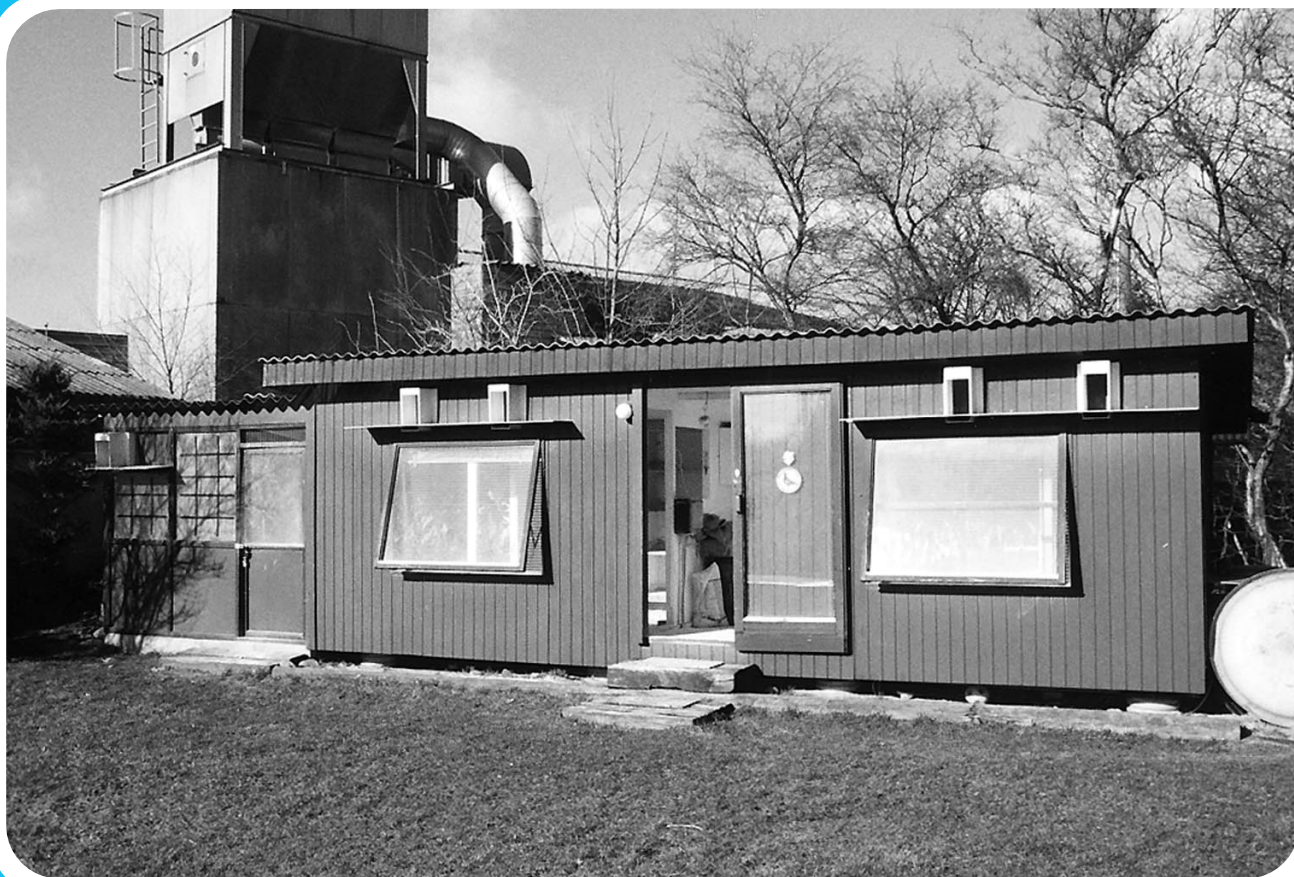
BREVDUEN BREVDUEN

Af indholdet:

Var det prisen værd
Brian Lauridsen op-
nåede sit største mål
på fire år

Skandinavisk Brev-
dueunions årsmøde
Hædersbevisninger

Odder Brevduefore-
ning markerer 70-året
Et kvart århundrede
på toppen: Gijs Peters
Leif og Martin Søren-
sen, 023 »Aalborg«
Fra andre lande

BREVDUEN BREVDUEN

FORSIDEBILLEDE:

Mellemdistancemester i sektion 61: Brian Lauridsen, 093 »Herning«

Slaget på en solskinsdag. Duerne sidder ofte på den høje silo bag slaget, men ikke ved hjemkomst.

Vi gratulerer

75-års fødselsdag

21/4: Christian Dam Olesen, 0129 »Dannerhøj«.

65-års fødselsdag

20/4: Peter Larsen, 086 »Bangsbo«.
26/4: Harry Svend Petersen, 028 »Vestjyden«.
26/4: Jens Chr. Rasmussen, 0217 »Mønsted«.

60-års fødselsdag

12/4: Jørn Christensen, 090 »Thor«.
18/4: Poul Erik Keller, 018 »Vordingborg«.
20/4: Villy Sørensen, 0114 »Asnæs«.

Dødsfald

Erik Poulsen, 0113 »Frijsenborg«

Det var med stor sorg, at vi i 0113 »Frijsenborg« den 20. marts modtog det triste budskab, at Erik var død i en alder af 76 år.

Æret være Erik Poulsens minde.

P.b.v./N.S.

Fremlysning

010-94-311, Jimmy Kolinger, tlf. 56 65 25 53.
028-99-213, 129-99-134, E. Christensen, tlf. 98 25 44 15.

0112-87-692, 240-91-980, 072-93-408, D. Schulz, Tyskland, tlf. 0396-0520727.

045-98-438, F. Nygaard, Tobovej 47, 5690 Tommerup.

202-90-476, S-12-93-97, DV-2216-97-141, DV-9258-99-337, DV-9407-99-346, DV-9249-99-714, PL-14-96-485003, PL-308-99-5045, PL-309-98-7512, Erik Nielsen, Søndergade 18, 3770 Allinge.

B-98-5065058, Leif Rasmussen, tlf. 32 53 67 94.

DV-6333-99-382, K. Kristensen, Dyndetvej 12, 4140 Borup.

155-95-536, 212-98-91, 028-94-1167, 233-98-410, DV-6025-98-309, NL-95-2341829, C.B. Larsen, tlf. 24 80 16 97.

Meddelelser fra foreninger og sektioner

Sektion 53

På grund af et andet arrangement på samme dag som først annonceret har vi besluttet at ændre datoen for kontrolmødet og duedag i Frederikshavn til den 6. maj.

Sted: 068 »Frederikshavn«'s klubhus,
Højrupvej 57 A.

PROGRAM:

10.00: Kontrolmøde for sektion 53 med gennemgang af regulativ.

11.30: Frokost.

13.00: Unge-auktion. (Se regler i blad nr. 7, side 156).

Med venlig hilsen

Fællesforeningen »Kattegat«

Sektion 63

Forårsmøde afholdes onsdag den 26. april 2000 kl. 19.00 i Brønderslevhallen.

Dagsorden:

Foredrag ved Henning Jørgensen, Vejle. Reglement m.v. 2000 ved Frank Juul Nielsen.

Vi håber at alle foreninger vil møde talstærke frem.

Med venlig hilsen

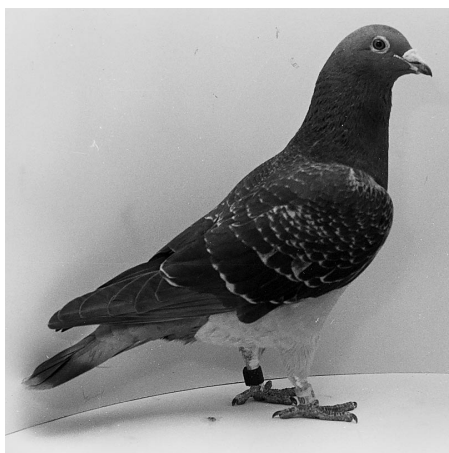
Bestyrelsen

Fællesforeningen »Gudenå«, Randers

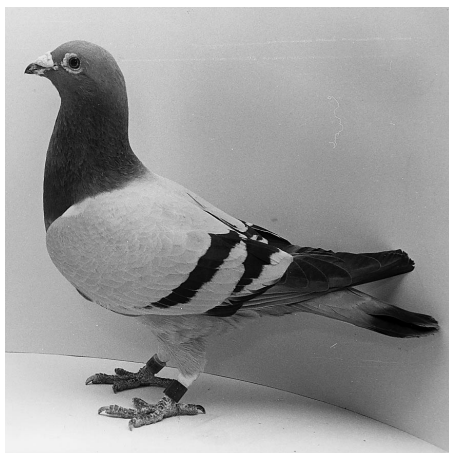
Indkaldelse til forårsmøde om sæson 2000 onsdag den 19. april kl. 19.00 i 0127 »Westend«s klubhus.

Bestyrelsen

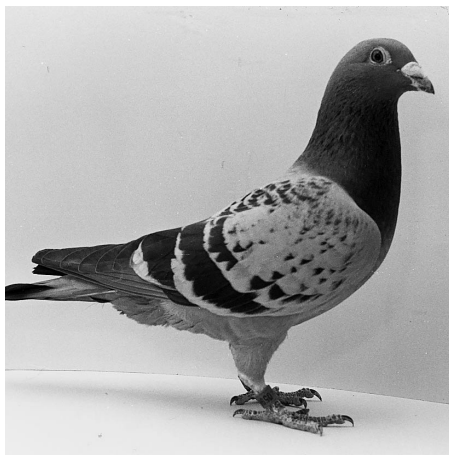
Dorit & Jan P. Dan 216 Aulum – Vildbjerg

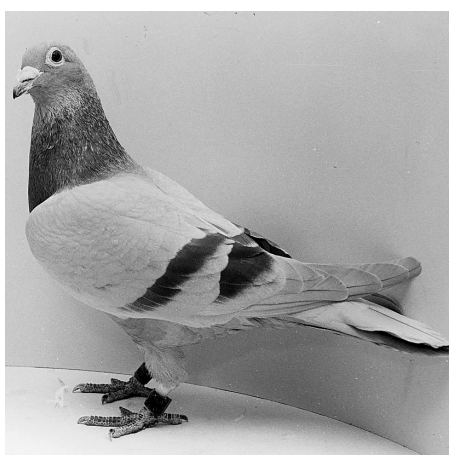
055-97-1463 Soderet A. Sammen med 2991 sektionsvinder Neumünster. De to duer gik ind sammen og fik samme hastighed. »1463« er en foræring fra Jørgen Bager, 055 Vejle.

901-96-2991 b.b. A Sektionsvinder Neumünster 1999 1/806 duer. »2991« har på 2 år placeret sig 18 gange. »2991« er en foræring fra Bent Th. Pedersen, 229 Bramming.

216-96-596 b.t. A Sektionsvinder Altona 1998 1/823 duer. »596« har på 2 år placeret sig 16 gange. Afstamning: Grondelaers egen avl.

216-96-482 R.t. A Sektionsvinder Nyborg 1997 1/942 duer. »482« har på 2 år placeret sig 12 gange. Afstamning: Far fra Poul Stærkær. Mor »Blohm-hunnen« Grondelaers.

DE DANSKE BREVDUEFORENINGER

HOVEDBESTYRELSE:
Formand: Erling Vestergaard, box 69, 9800 Hjørring. Tlf. 98 92 05 00 (ma.-fr. kl. 8.30-10.00).
Næstformand: Erik D. Larsen, Birkevej 14, 7100 Vejle. Tlf. 75 83 37 31.
Medlemmer: Normann Wendt, Rosenvangsallé 142, 8270 Højbjerg. Tlf. 86 14 16 20.
Børge Godtfredsen, Gartnerager 5, Overdam, 2970 Hørsholm. Tlf. 45 86 19 15.
Erik Rasmussen, Demstrupvej 30, 8900 Randers. Tlf. 86 43 05 65.
Svend Aage Krogsgaard, Vasevej 7, 6950 Ringkøbing. Tlf. 97 32 04 67.
Bent Bøgh, Sæbyvej 82, 9900 Frederikshavn. Tlf. 98 43 27 33.
Ole Nielsen, Dorphs Allé 50, 2630 Tåstrup. Tlf. 43 52 48 96.
Villy Petersen, Brønderslevvej 10, 6700 Esbjerg. Tlf. 75 13 86 91.

**Annoncetakster
pr. 1. april 1997:**
1/1 side3700.-
2/3 side2600.-
1/2 side1940.-
1/3 side1295.-
1/4 side965.-
Mindre annoncer:
Pr. 1 sp.-mm. . . .5,50
Mindstepris . . .165.-

**Køb/salg
rubrikannoncer**
Pr. linie40.-
Tillæg pr. farve
Kr.1000.-

Foreningsmedd.:
Pr. spalte440.-
Mindstepris 70.-

Resultatister:
Pr. spalte 300.-
Priserne er incl. moms.

SEKRETARIAT:
Industrivej 19, 3320 Skævinge. Tlf. 48 28 42 44. Telefax 48 28 46 44.
Kontortid: Ma.-ti.-on. kl. 9.00-16.00. To.-fr.kl. 9.00-14.30.
Sekretariatsleder: Ole Nielsen.
Internetadresser: Hjemmeside: www.brevduen.dk - Emailadresse sekretariatet: ddb@inet.uni2.dk

MEDLEMSBLADET BREVDUEN
udkommer ordentligvist i uger med ulige nummer.
Ansvarshavende redaktør: Dan Kristiansen, Strandgårdsvej 1, 4600 Køge. Tlf. 56 65 87 61.
I redaktionen: Bent Vestergaard, Rosenvang 21, box 27, 8543 Hornslet. Tlf. 86 99 44 77.

Artikler, redaktionelle fotos, efterlysninger og fremlysninger sendes til Dan Kristiansen. - Fødselsdage, jubilæer, dødsfald, annoncer samt meddelelser til rubrikken »Meddelelser fra foreninger og sektioner« sendes til Bent Vestergaard. - Kapflyvningsresultater sendes til postbox 69, 9800 Hjørring.

Ekspedition: DdB's sekretariat, hvor abonnement (pr. år) kan tegnes.
Reklamationer over udeblevne numre af bladet bedes rettet til det stedlige postkontor.
Tryk: Vestergaards Bogtrykkeri, Hjørring. Miljøcertifikat ISO 14001.

Var det prisen værd

Som noget nyt, skal jeg i år flyve med 10 pindhanner, der hele vinteren har gået i ungelieren.

Normalt holder jeg mine duer inde fra midten af oktober og frem til marts, hvor duerne bliver parret, og kun på enkelte flotte vinterdage kommer hannerne ud for at få et bad. Når duerne så er parret, er det normalt, at jeg passer meget på høgen, og duerne kommer kun ud på tidspunkter, hvor jeg kan være tilstede.

Det ændrede jeg på i år, idet pindhannerne stort set har haft fri udflyvning hele vinteren, og de har klaret sig fint i denne periode. Da det gik godt med pindhannerne, begyndte jeg også at åbne for hannerne 3-4 gange om ugen, og det er også gået fint.

Vinteren igennem har jeg fået flere advarsler af min genbo, der kunne fortælle, at høgen ofte slog på slaget, men jeg mistede ingen duer. Min tanke var, at skulle der smutte een af senugerne, var det til at leve med.

Samtidig oplevede jeg, at hannerne var i en virkelig god form, og der var ikke et gram fedt på dem. Parringen af duerne gik meget nemt og efter 13 dage, var der æg i alle reder i kapflyverslaget.

Endvidere syntes jeg, at dunfældningen var helt ovenud, så optimismen har været på sit højeste hen gennem vinteren og det begyndende forår.

Da det var gået så godt i lang tid, ændrede jeg også på friflyvningen efter parring, således at duerne stort set fik lov til at være ude hver eneste dag, selvom jeg ikke kunne være der og overvåge dem. Det gik godt indtil midten af marts, hvor en etårig hun en aften sad i reden og havde fået en skade i brystet. Jeg antager, at hun er fløjet på een af trådene, ved at høgen har forskrækket dem, men skaden var ikke værre, end duen kan flyve til sommer. Ugen efter var den gal igen. Denne gang var det een af de 3-årige enkemænd, der havde fået en flænge fra halset og nedefter, men heller ikke værre end at den klarer

sig, og også her forventer jeg, at der ikke bliver problemer til sommer.

Den 1. april – og det er ikke aprilsnar – var jeg en tur ovre hos genboen for at se hans unger i rederne, og over en kop kaffe sagde han til mig, at han ikke forstod, at jeg turde give mine duer så meget friflyvning for høgen slog på dem hver eneste dag, og de fløj af med et brag mange gange om dagen. Jeg fortalte ham, at det bortset fra et par småskader, var gået godt hele vinteren, og at friflyvningen betød, at duerne var i en fantastisk god orden, så det havde jeg ikke fortrudt, og iøvrigt måtte tiden være nær, hvor høgeplagen var overstået for denne gang.

Samme aften da jeg fodrede duerne, opdagede jeg frisk flod på gulvet i rum 2. Det

kom fra en dejlig 3-årig hun, der sad med brækket vinge i sin rede, og hun kommer ikke til at flyve mere. Det var imidlertid ikke nok, nede i rum 3 sad een af mine bedste enkemænd med slæbende vinge. En stor blodsamling under den ene vinge vidnede om, at også han havde været en tur i trådene, og om han bliver klar til sommerens flyvninger, har jeg mine tvivl om.

I skrivende stund sidder jeg og tænker på, om det var prisen værd at give duerne friflyvning ud over det normale, og selvom slagets øvrige duer viser fin form, er optimismen dalet noget til den kommende sæson.

Resultatet er også, at mine kapflyvere ikke kommer ud de næste 10-14 dage i håb om, at høgen finder sig et andet sted at jage føde.

D.K.

Ved efterlysninger i Brevduen skal der vedlægges kr. 5⁰⁰ pr. due i frimærker

Udsendelsesdatoer for "Brevduen"

Blad nr.	Udkommer	Deadline for foreningsmeddelelser: mærkedage, annoncer etc.:
9	27. april	7. april
10	11. maj	28. april
11	25. maj	11. maj

Brian Lauridsen opnåede sit største mål på fire år

Tekst:

Brian Dalsgaard

Foto:

**Arne Kristensen og
Brian Dalsgaard**

Efter at have blandet sig i kampen om mellemdistancemesterskabet gennem de sidste tre sæsoner blev 1999 året, hvor Brian Lauridsen, 093 »Herning«, nåede helt til tops. Og det endda efter kun fire år med duer på sin nye adresse i Sunds lidt nordøst for Herning.

Brian Lauridsen er en due-mand af den sjældne slags, nemlig »de unge«. Med sine 26 år er han nok den yngste danske mester på enten mellem eller lang i sæson 1999.

På trods af sin unge alder har Brian været med i sporten i mange år. Allerede som 13-årig købte han sit eget kolonihavehus, hvorfra der kunne flyves med duer. Og resultaterne lod ikke vente længe på sig, idet han flere gange vandt juniormesterskaberne i såvel sektionensklubben som i DdB-regi, ligesom det blev til både en gruppe- og flere sektionstvindere, inden der blev droslet ned igen grundet huskøb.

Ud over interessen for duerne har Brian og kæresten Gitte en fælles interesse for hunde. De

har Pointer-jagthunde, som de bruger til markprøver og deltager i konkurrencer med.

Et stort slag

Selv om Brian Lauridsen er ung og forholdsvis ny i sporten, er det ikke et slag i »juniorstørrelse«, han flyver fra. Det er et stort haveslag med plads til 36 enkemænd samt en mindre tilbygning til unger.

– Jeg ved godt, at 36 enkemænd umiddelbart kan lyde af meget, men der bliver sorteret hårdt. De duer, der sidder på yderste mandat fra forrige sæson, skal ikke træde meget ved siden af i begyndelsen af sæsonen, før de bliver sorteret fra, siger Brian.

Allerede nu var der en af de enkemænd, der var placeret på yderste mandat, som på grund af manglende flyvelyst blev holdt ekstra øje med, og der kan godt blive sorteret op imod fem hanner fra, inden sæsonen er ret gammel.

Det forholdsvis store slag er bygget i to omgange. Det oprindelige slag bliver nu kun brugt til enkemænd og er delt op i fire mindre afdelinger. De små rum gør duerne mere rolige, og det hele bliver lettere at overskue. I øvrigt har Brian et problem, som de fleste af os nok kender. Nemlig at duerne på trods af, at rummene skulle være fuldstændigt identiske, klart foretrækker at opholde sig i de to rum, der lig-

ger centralt i slaget.

– Ofte er der gået alt for mange enkehanner ind i disse rum, og så må jeg dele dem og genne dem i de rette rum, fortæller Brian.

Ligeledes kommer de bedste resultater fra duerne i »de gode rum«. Det er et fænomen, som undertegnede også kender. Er der nogen, der har en forklaring på denne opførsel?

Den store kvalitet ved Brian Lauridsens slag er helt klart den gode plads. Man kunne nemt blive fristet til at have flere duer i et sådant slag, men Brian er helt klar over faren ved overbefolkning, så den fejl vil han ikke begå. Ligeledes har Brian varme på sit slag i flyvesæsonen og forsøger at holde nattemperaturen på minimum 15 grader i flyvesæsonen for ikke at få for store udsving i temperaturen.

Mellemdistancemand

Brian er helt klart mest til mellemdistanceflyvninger, hvor konkurrencen efter hans mening er størst, og man kan med de gode oplysninger fra tekst-TV præcist regne ud, hvornår duerne skal komme, for at man er med fremme.

Der bliver hver weekend sendt fuldt hold, og udtagelsen begynder allerede lørdag, når duerne kommer hjem. De duer, der kommer hjem i god form, bliver skrevet op på et stykke papir, og så bliver de vurderet

løbende i ugens løb. De får plusser og minusser alt efter opførsel, og hvis der stadig er tvivl om holdet onsdag/torsdag, kan de aktuelle duer blive sendt på en lille enslipstræning for at blive vurderet en sidste gang.

Det er dog sjældent, der har været behov for at sende ni duer, idet slagets kanon, 093-97-291, har været først på syv af årets mellemdistancer. Denne superhan er da nok også i 1999-sæsonen forskellen på, hvor mesterskabet blev vundet, og så de foregående sæsoner, hvor det kun blev til »nær ved og næsten«. Når der bliver trænet enslip kan 291 godt være den første due, der bliver registreret hjemme, selv om han bliver sluppet som nr. 10. Han har bare noget helt specielt, og Brian har da også store forventninger til 291 i den kommende sæson.

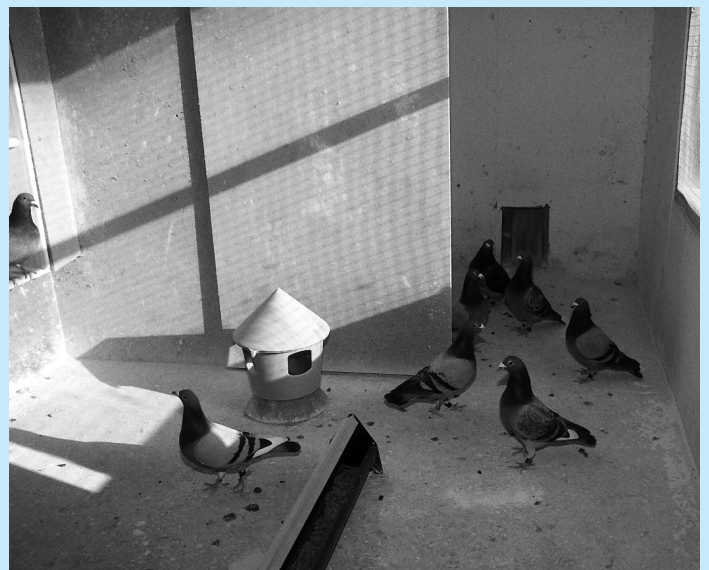
Duerne

Mange af Brians duer stammer fra Heine Rasmussen, der efter Brians opfattelse er en af de dygtigste duemænd i Herning. Det er Heine, der har været læremester for Brian, ligesom mange andre spørger Heine til råds, hvis man har problemer med duerne. Når der skal parres, er det også Brian og Heine, der i fællesskab sætter Brians duer sammen. Her bliver i øvrigt lagt vægt på næsten alt, og så bliver der udlignet på eventuelle svage siger. Vigtigt er det dog, at duerne har det rette temperament og ikke er for vilde.

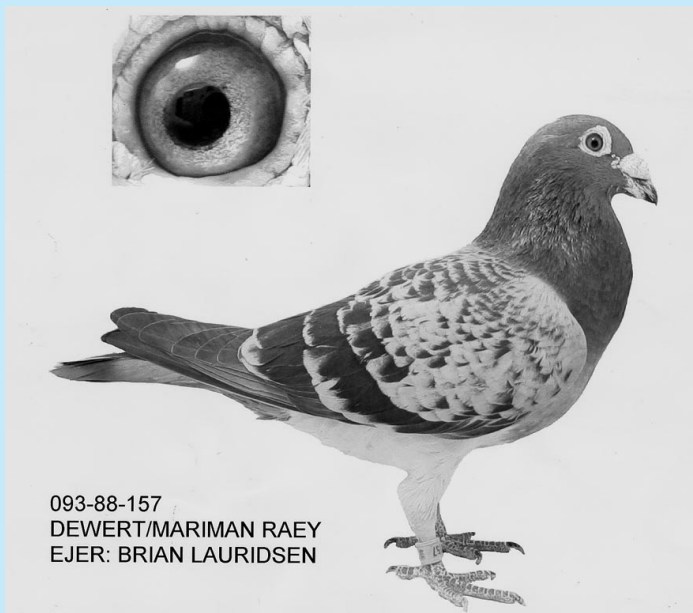
Ud over duerne fra Heine Rasmussen går der duer fra foreningskammeraterne Brdr. Juelsgaard, Gunnar Maul samt Lars Simonsen, 0108, på slaget. Der er blevet hentet en del blodfornyelse hos Lars Simonsen, og

Brian Lauridsen hos sine enkemænd. Hele vinteren er forsatterne fjernet fra rederne, hvilket gør rengøringen lettere.

Hos enkemændene bruges der kalk på gulvet efter rengøring.

Stamhannen 093-88-157, der selv var en kanonflyver. Afst. Mariman/ Deweerdt. Foræring fra Brdr. Juelsgaard.

disse har vist rigtigt gode takter. Det er sjældent, der bliver købt duer på auktion, men Brian har været særdeles heldige med nogle enkelte auktionsindkøb. Superhannen 291 er faldet efter to sådanne, nemlig en Jos Thoné-han og en Etienne Devos-hun, der begge er købt på auktioner. Alle Brians avlsduer er stillet på slaget og kommer jævnlige ud og får en flyvetur. Bliver der købt nye duer, bliver de klippet i vingen og bliver på den måde stillet.

Brian avler aldrig på sine et-års duer. Der skal vises resultater, før der bliver lagt unger til på duerne. Hvis man avler på en et-års, der så alligevel ikke har de rette kvaliteter, har man efter Brians mening sat sig bagud i avlsarbejdet, og der er ikke råd til ret mange fejltagelser, når man som Brian ikke lægger mere end 25 uger til.

Fodring

Efter Brian Lauridsens opfattelse er fodringen den vigtigste kunst for at opnå topresultater med duerne. De skal være optimalt forberedt til den kommende sæson, for at man kan forvente at ligge med fremme i resultatlisten. I fældesæsonen bliver der brugt årtidens bedste blanding, fordi det er en af de vigtigste perioder på året.

Den vigtigste periode for Brian er perioden fra jul og frem til sæsonstart. Her skal duerne holdes nede i kampvægt hele tiden. Der bliver blandet byg og hvede i købeblandingerne frem til avlssæsonen, og lige så snart ungerne er taget fra, bliver der igen passet på, at duerne ikke bliver

for fede. De flyves på en meget let blanding på de første sektionklubflyvninger, og når så først duerne er kommet godt i gang, kan man næsten ikke give dem for meget.

Med hensyn til brug af tilskud og kure er Brian meget påpasselig. Der gives kure mod orm og coccidier i løbet af vinteren, og når ungerne er taget fra, får duerne en kur mod gul knop. Så er de klar til den kommende sæsons strabadser. Et par gange i sæsonen gives en forebyggende kur mod gul knop, men ellers er det op til duerne at holde sig i form.

Tidligere brugte Brian masser af forskellige tilskud i løbet af ugen i flyvesæsonen, men han har langsomt skåret ned på forbruget af disse, uden at det har kunnet mærkes på resultaterne. En enkelt ting holder han dog fast ved, nemlig en ti-dages periode inden sæsonen. Når duerne har fået the over en længere periode, virker de mere parate og flyvemotiverede end ellers. Det er en optimal forberedelse inden sæsonen.

Fremtiden

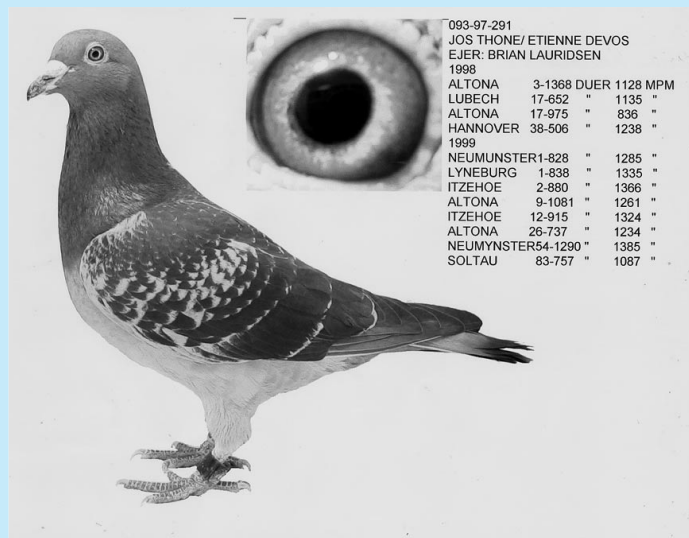
Hvad den kommende sæson vil bringe, er Brian meget spændt på. Han er i gang med at uddanne sig til el-installatør, og det er en særdeles tidskrævende uddannelse. Der er 35 timers skolegang, 35 timers hjemmearbejde, og dertil kommer 18 timers ugentlig transport til og fra Vejle. Derfor har Brian forsøgt at finde en kompagnon at dele arbejdet med duerne med, men da det ikke lykkedes, fik han hjælp af sine forældre.

De kommer og gør rent på hele slaget en gang om ugen, og så skal Brian kun stå for fodring og indlevering, om den manglende tidsmæssige indsats vil få indvirkning på resultaterne vil vise sig, men som Brian siger: – Duerne ser næsten bedre ud i øjeblikket, end de gjorde på samme tid sidste år, så det skal nok gå.

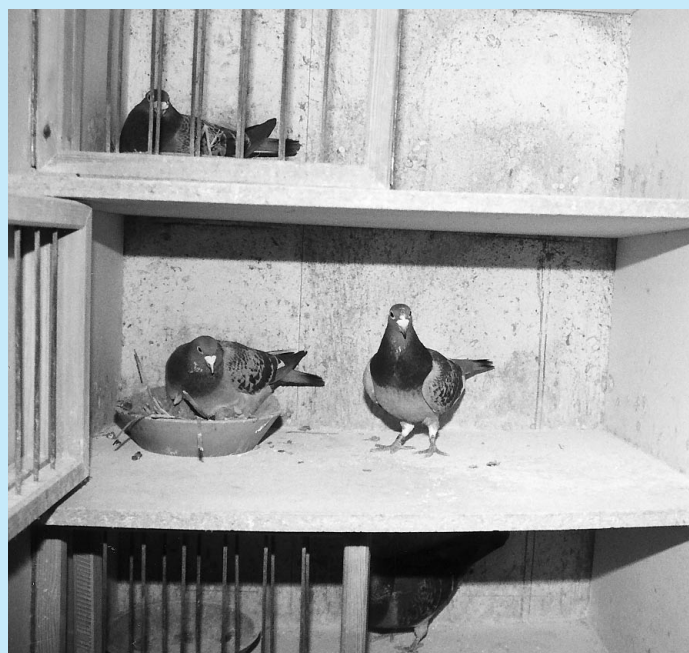
På trods af den manglende tid er der i hvert fald et nyt projekt, der skal afprøves i den kommende sæson: Der skal installeres rindende vand på slaget. Det skal fungere således, at duerne, når de går til drikketruget, får en lille smule vand. Ikke mere end de kan drikke. Og så skal trugene kunne nå at tørre, inden næste due kommer. Derved bliver risikoen for, at duerne smitter hinanden med eventuelle sygdom-

me mindsket og resultaterne forhåbenligt forbedret.

Som man nok kan læse, ligger den unge heringenser ikke på den lade side, hvilket heller ikke er tilfældet, når der skal skaffes nye medlemmer. Hver lørdag er der gæster i haven for at se duerne kommet hjem, og foreløbig har Brian skaffet tre nye medlemmer til vores sport i løbet af de 13 år, han har været med. Kunne vi blot alle »prale« med det, ville medlemskurven nok tage en anden kurs, og der ville være anderledes positive fremtidsudsigter for vores hobby. Og skulle resultaterne – mod forventning – blive mindre gode i den kommende sæson, kan Brian Lauridsen, som han selv konstaterer, trøste sig med, at han har tiden for sig.

Superhannen 093-97-291. Flg. DdB-placeringer 1999: Nr. 1, 1, 2, 9, 12, 26, 54, 83.

Forældrene til 093-97-291 har nyt afkom i reden.

Erling Vestergaard, Elith Simonsen og Børge Godtfredsen, Danmark.

Bodil Hansson, Sven Hägg og Viggo Elofsson, Sverige.

Skandinavisk Brevdueunions årsmøde

Skandinavisk Brevdueunions Årsmøte ble avholdt fredag den 04. februar 2000 fra kl. 16.00 i Hotel Pejsegården i Brædstrup, Danmark.

1. President Erling Vestergaard åpnet møtet og ønsket velkommen og håpet på noen trivelige dager i Brædstrup.

2. Samtlige fullmakter ble godkjent.

3. Dagsorden ble enstemmig godkjent.

4. Arvid Myreng og Viggo Elofsson ble valgt til å underskrive protokollen.

5. Årsberetning 1998-99 ble enstemmig godkjent. Vedlegges protokollen.

6. Revidert regnskap for året 97/98 og 98/99 ble fremlagt av kasserer Elith Simonsen og enstemmig godkjent. Vedlegges protokollen.

7. Kasserer, revisorer og styret ble bevilget ansvarsfrihet for perioden.

8. Flyveresultatene for 1998 og 1999 ble godkjent uten bemerkninger.

9. Innkomne forslag og skriv.

9.1. Forslag til ny SBU-lov hadde vært ute til høring siden forrige årsmøte. NBF la fram forslag til mindre endringer i forhold til høringsuttalelse. Den fremlagte lovtekst med endringer foreslått av NBF ble enstemmig vedtatt.

9.2. NBF la fram forslag til nye statutter i kl. 1. Skandinavisk Mesterskap. I punkt 3 ville DdB ha med »forbund« i tillegg til gruppe/distrikt(seksjon og det

blev enstemmig godkjent.

SBF foreslo til punkt 4: Svenska Brevduveförbundet vill inkomma med følgende motion rörande klasse 1 inom SBU: SBU-markeringen på anmeldningsdeln tages bort, och att medlems två först stemplade blir poängberäknade enligt nu gällande poängberäkning.

NBF argumenterte sterkt for å beholde ordningen med mesterskapsduer som foreslått i punkt 4.

Bortfall av mesterskapsduer vil i alt for stor grad favorisere dominerende slag med mange duer i små grupper/distrikter.

Ole Nielsen fra DdB fremholdt, at NBF's forslag var i overensstemmelse med de systemer som DdB konkurrerte etter.

Fra SBF var det ønsket at man kunne forsøke dette over 2 år, da det var liten forståelse for markering av mesterskapsduer i Sverige.

Etter en lengre diskusjon trakk SBF sitt forslag og NBF's forslag med de endringer som ble foreslått av DdB, ble enstemmig vedtatt.

Vedtak: Skandinavisk Mesterskap har fra og med 2000 følgende statutter.

1. Resultatene beregnes på grunnlag av plasseringspoint på følgende måte: Plasseringspoint = $100 - (P - 1) \times 1000/N$.

2. Forbund/gruppe/distrikt/seksjon forudannelder slipp på 200 - 400 - 500 - 600 km.

3. 2 mesterskapsduer teller i hvert av de 5 forutanmeldte

slipp innenfor 20% av de avsendte duer i forbund/gruppe(NBF)/distrikt(SBF)/seksjon (DdB).

4. Det kan anvendes inntil 9 mesterskapsduer på kort og mellomdistanseflyvninger (200-500 km) og inntil 6 duer på langflyvninger (600 km og derover).

5. Premiering: Vinneren får napp i »Silverduvan« + medalje. Diplom til de 15 beste. 5. premier kr. 2000 - 1000 - 750 - 500 - 250.

6. Premiering: Kr. 400 til beste junior i hvert SBU-land (kl. 3 går ut).

9.3 NBF foreslå at nåværende klasse 2 gikk ut og at det innføres et SBU's langflyvermesterskap i klasse 2. Forslaget ble enstemmig bifalt og har fått følgende statutter:

Kl. 2 SBU's Langflyvermesterskap. 1. Resultatene beregnes på grunnlag av plasseringspoeng på følgende måte: Plasseringspoeng = $1000 - (P - 1) \times 1000/N$.

2. Det forutanmeldes 3 slipp hver på minst 500 km og til sammen minst 1800 km.

3. 2 mesterskapsduer teller i hvert av de 3 forut anmeldte slipp innenfor 20% av de avsendte duer i forbund/gruppe/seksjon.

4. Det kan anvendes inntil 6 mesterskapsduer i hvert av de 3 forut anmeldte slipp.

5. Premiering: kr. 1500 - 1000 - 500. Diplom til de 10 beste.

9.4 NBF foreslo at øvrige premieklasser utgår, og det ble enstemmig vedtatt.

10. Premieringsplan for 2000-2001 ble vedtatt slik det fremgår av forslagene under punkt 9.

11. Dommerspørsmål. Viggo Elofsson sa at innstillingen måtte være, at vi skal ha landskamp. Arvid Myreng beklaget, at det var norske veterinærmyndigheter som gang på gang ødela landskampen. Denne gang fikk NBF skriftlig beskjed først den 12. januar 2000 om at vi ikke fikk tillatelse å føre tilbake de norske duer etter landskampen i Brædstrup. Per-Kristian Hansen beklaget at det ikke var gitt beskjed samtidig til SBF at det ikke ble landskamp samtidig som det muntlig ble gitt beskjed til Børge Godtfredsen i den danske dommerklubb ca. 1. desember 1999.

12. Spørsmål og svar: Sven Hägg ville ha svar angående muligheter for de enkelte medlemmer å trekke ut duer eller la være å stemple duer slik at premielisten ikke ble reell i forbindelse med SBU-mesterskapene. I det norske slippreglement heter det at »alle duer skal føres opp på sin reelle plass i 20%-listen«. I DdB's slippreglement heter det i kapittel 14 punkt 2. »Samtlige deltagende medlemmers skema skal indsendes, også selv om et medlem ikke har hjemkonstatert duer, eller eventuell ikke ønskes udregnet«.

De nye statuttene er slik, at alle poeng tildeles innenfor 20% og sannsynligheten for at duer ikke stemples er minimale. I tillegg øker omfanget af elektronisk hjemkonstatert hvor alle duer etter stor sannsynlighet kommer med både innenfor og utenfor 20%-listen.

Erling Vestergaard foreslå, at SBU måtte arbeide for et felles slipp for alle 3 land. Han innbød også de 2 øvrige SBU-land til å

Arvid Myreng og Stein Thorsen, Norge.

være med i DdB's transporter noe SBF var meget glad for. Fra norsk side ble det beklaget at vi ikke kunne nyttiggjøre oss tilbudet da norske dyrehelsemyndigheter nektet norske duer til slipp i Tyskland.

Stein Thorsen mente at Hundsvall var et passende slippsted for et slikt SBU-slipp.

Viggo Elofsson mente at SBU måtte tas mer på alvor og at vi måtte ha en SBU-dag.

Arvid Myreng var opptatt av hva vi kunne gjøre for å fornye SBU. Med utgangspunkt i SBU-landskampen som ikke så ut til å ha noen framtid med norske veterinærmyndigheters innstilling mente han, at vi måtte starte en egen konkurranse som FCI's verdensmesterskap. Han tenkte seg eksempelvis at hvert land stilte med 15 unger fra mesterslag i SBU-landet. Disse ble tatt hånd om, trenet og med et finaleslipp hvor SBU-landene konkurrerte med hverandre.

Auksjon av duene til inntekt for SBU. Hvert land arrangerte SBU's Ungduelandskamp etter tur. Alle var enig om at dette var en god idé som tas opp på neste møte for gjennomføring.

NBF ble oppfordret til å legge til rette for et »prøvemesterskap« i år 2001.

13. Valg. a) Arvid Myreng, Norge, ble valgt til president for 2 år. b) Viggo Elofsson, Sverige, ble valgt til 1. Vice-President for 2 år. c) Erling Vestergaard, Danmark, ble valgt til 2. Vice-President for 2 år.

14. Plass for neste årsmøte. Første weekend i februar 2002 i Norge.

15. Møtet ble avsluttet ved at Erling Vestergaard takket for gode forhandlinger og ønsket vel møtt til SBU-middag kl. 19.00 og DdB's representantskapsmøte og festaften neste dag.

*Per-Kristian Hansen,
sekretær*

Per Kristian Hansen, Norge, og Ole Nielsen, Danmark.

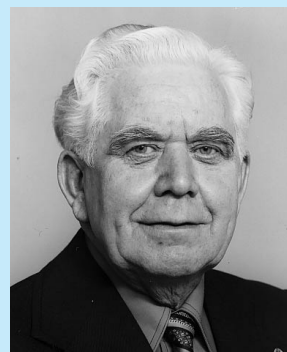
Hædersbevisninger

For veludført arbeid i breduesporten har nedenstående medlemmer modtaget De danske Bredueforeningers hædersbevisning

Guldnål

Bruno M. Brun
– 0136 »Øresund«

Optaget som medlem af 07 »Amager« i efteråret 1934 og har siden været aktiv i sporten. Medvirkede til »Amager«'s køb af byggegrunden Solskiftevej 5 og etablering af klubhus (tyskerbarak) på grunden. Var foreningens kasserer og urmager i 25 år. Da afsendelse af duer til DdB's flyvninger fra udlandet foregik med fly, fungerede han som kontrollant og var ansvarlig for lastningen i Kastrup Lufthavn, ligesom han flere gange var løslader på slippstederne i Sverige. Ved ophævelsen af 07 »Amager« i 1997 blev han optaget som medlem i 0135 »Øresund« som aktivt medlem. Som 94-årig deltog han i afvigte sæson på samtlige kapflyvninger.

Sølvnål

Villy S. Sørensen
– 0114 »Asnæs«

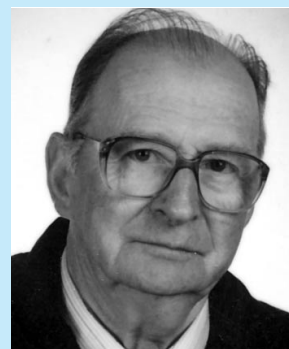
Blev i 1969 indmeldt i 0114 »Asnæs« og DdB. 1970 indvalgt i 0114's bestyrelse som kasserer, en post som han har beklædt siden. I samme periode medlem af foreningens kontrolkomité og har i en årrække taget mod indberetningen for samtlige flyvninger. 1978-82

var han kasserer i Sektion 21's Dommerklub.

Sølvnål

Mejner K. Sørensen
– 0236 »Karup«

Indmeldt i 0180 »Frederiks« og DdB 1. januar 1948. Medstifter af 0236 »Karup«. Har været både formand og kasserer og i cirka 30 år kontrolformand.

Odder Brevdueforening markerer 70-året

Med nogen forsinkelse markerer 097 »Odder« sit 70-års jubilæum den 29. april. Egentlig var jubilæumsdagen den 10. februar, da det var på denne dato, at foreningen blev optaget i De danske Brevdueforeninger. Men man har valgt at markere det runde åremål umiddelbart op til kapflyvningsæsonen 2000.

Egentlig var foreningen begyndt at fungere to år tidligere end optagelsen i DdB, da en kreds af interesserede begyndte at kapflyve brevduer. Da foreningen ikke var optaget i landsorganisationen, kunne man ikke få tildelt originale Dan fodringe, hvorfor der blev fremstillet egne fodringe, der var mærket ODDER, årstal og løbenummer.

Foreningens første formand var bødker August Christensen. Kasserer var Martin Jensen. De øvrige bestyrelsesmedlemmer var bødkermeister Chr. Lauersen, konditor H. C. Petersen og bagersvend Sørensen.

Da de gamle protokoller er gået tabt vides ikke, hvor mange medlemmer foreningen havde ved oprettelsen. Men man ved, at der ved 25 års jubilæet i 1950 blev optaget tre nye medlemmer. Dette jubilæum blev markeret med en fest, hvor den første bestyrelse med damer var æresgæster, og under denne fest blev den første formand, August Christensen, udnævnt som foreningens første æresmedlem.

Den bedste trækvogn

Da man dengang skulle befordre kapflyvningsduerne til stationen for med bane at blive transporteret til slipstedet, skete det på en trækvogn. Og da August Christensen havde den bedste vogn, var det denne, som blev stillet til rådighed.

Ifølge analerne havde foreningen i de første år tilholdssted i bødkermeister Lauersens værksted. Der blev »ansat« nogle drenge til at køre trækvognen med duerne til stationen, og de skulle også sørge for, at de returnerede kurve blev kørt tilbage fra stationen og blev klargjort til næste indleveringsdag. For dette job fik drengene et honorar på 50 øre for en hel sommer.

Nogle havde også drenge som løbere, når duerne vendte hjem fra kapflyvning. Dengang var det ikke alle medlemmer, som havde et kontrolur, og derfor

skulle de »urløse« have stemplet ved det nærmeste medlem med et ur. Og var man ikke selv for hurtigt til bens, var det ofte drenge, som løb afsted med gummiringene.

Det var heller ikke alle, som havde telefon dengang. Her benyttede nogle fremgangsmåden at aflevere en due hos et medlem med telefon, og når løsladelsestidspunktet blev indtelefoneret, blev duen sluppet løs med en depeche, hvorpå var skrevet klokkeslet for slippet.

I en periode havde foreningen tilholdssted i et hjørne af banens pakhus. Det blev på et tidspunkt inddraget, og man flyttede ind i et skur ved baneterrænet.

Krigen og årene efter

Som mange andre foreninger måtte »Odder« under anden verdenskrig drosle ned på aktiviteten. Hvor mange medlemmer foreningen mistede under krigen, har man ikke tal på. Men af gamle styrkelister fremgår, at der i 1949 var 16 medlemmer.

I 1952 købte foreningen et klubhus, der blev placeret på en grund lejet af Hads Herreds Jernbane. Da forholdene her blev for trænge, overtog man et hus fra kommunen, som blev placeret på den tidligere dyrskueplads i Odder. Der var heller ikke her de bedste betingelser, hvorfor man flere gange henvender sig til Odder Kommune om muligheden for at få bedre

lokaler. Da der blev udarbejdet planer for den fremtidige udnyttelse af den tidligere dyrskueplads, hvor klubhuset var placeret, viste der sig en god løsning for foreningen. Det kommunale rensningsanlæg på nabogrunden blev nedlagt, og foreningen fik i 1992 tilbudt at få en bygning med tre garager på grunden stillet til rådighed.

I foreningen besluttede man at tage mod tilbuddet og bruge opsparede midler på cirka 40.000 kr. til indvendig ændring

Foreningens store klubhus med alle faciliteter.

af bygningen. Kommunen bevilgede midler til indkøb af materialer mod, at medlemmerne selv udførte arbejdet. Efter et større arbejde med at indrette klublokale, køkken og toilet, kunne foreningen i marts 1993 holde indvielse.

I de forløbne år har 097 »Odder« været tilknyttet forskellige

konkurrenceområder. I begyndelsen var det i Foreningen af Jyske Brevdueforeninger, hvor foreningen fløj og konkurrerede i »Centraljylland«, der omfattede foreningerne i Brædstrup, Ry, Skanderborg, Tranbjerg og Odder. Da De danske Brevdueforeninger i 1963 foretog en ny landsinddeling, blev foreningen tilknyttet Sektion 24, der omfattede foreningerne i Århus, Brædstrup og Horsens området. Da konkurrenceområderne i 1990 igen blev ændret, kom »Odder« til at konkurrere med foreninger mod syd helt ned til Vejle. Sidst er foreningen i 1999 forsøgsvis overflyttet til Sektion 51 og konkurrerer her med foreningerne i Århus og Djursland.

Om det er de nye konkurren-

ceforshold, eller årsagen er bedre træneduere er uvist, men 1999 blev året, der gav de hidtil fleste vindere, idet foreningen fik 11 sektionvindere og én gruppevinder.

Jubilæet markeres lørdag den 29. april i klubhuset på Bisgårdsvej med en reception fra kl. 12 og en lille ungeauktion.

Foreningens medlemmer i jubilæumsåret (to mangler). Siddende forrest bestyrelsen, der fra venstre er bestyrelsesmedlem Palle Andersen, kasserer Benny Stie, formand Arne Jørgensen, sekretær Jan Rasmussen og næstformand Carl Nielsen.

Et kvart århundrede på toppen: Gijs Peters

Af Hans-Dieter Hofland
i »Die Brieftaube«
15. januar 2000.

Oversat af Karkov 072

»Olieman« fra Budel i Holland

»Det kører i olie«, kan man sige om denne succes historie, som begynder for nu allerede 25 år siden. Den stopper vel først, når Gud Herren beslutter, at gøre en ende på det. Der er tale om Gijs Peters fra Holland, som i grænseegnene til Belgien kører et af Europas stærkeste slag på kort- og mellemdistancen. Han har ofte tidligere været omtalt i Brevduepressen og hans slag og metode blev udførligt beskrevet i »Brevduen« i juli 1997. Men nu har han været på færde igen, med en helt fantastisk sæson i 1999. Til opfriskning af hukommelsen skal vi kort omtale hans duers oprindelse.

Navnet blev til hans ken-demærke

Det var en enkemand, som gav Gijs Peters navnet »Olieman«, som han kendes under NL 73-2330440. Den tilhørte oprindeligt en af hans venner og kom hjem fra kapflyvning helt indsmurt i olie. Vennen ville aflive den, men Gijs forhindrede det og fik duen. Han rensede den og plejede den til den igen var sund og rask. Med denne lagde han grundstenen til den duefamilie, som nu i 25 år har hørt til de hurtigste i Holland.

»Olieman« stammer fra en de Klak han og en Van Loon hun. I 1975 som 2-årig vandt den 6 første præmier hvoraf 5 var Provinzial. I dens karriere, før den landede på avlsslaget, vandt den over 70 præmier, hvoraf 55 i

bedste tiendedel. 28 gange var den mellem de første ti på præmielisten og ti gange var den nr. 1. Derefter blev den på avlsslaget far til fremragende efterkommere. Ikke blot Hollændere men også udlændinge bl.a. Campbell Strange i USA bød summer for at komme i besiddelse af disse duer, som var uimodståelige.

»Tarzan« fløj selv 6 førstepræmier og blev derefter far til 7 sønner, der alle blev vindere, »Marco« tog fire gange første præmie. »Poupou« tog 2 første pladser og gav i avlen første præmie vindere. En anden søn »Leo« er far til 9 første præmie-tagere. Deraf 1 Nationalvinder.

Planmæssig avl er grundlaget for den vedvarende succes

Gijs Peters har fulgt en bestemt linie i avlen og har ved hjælp af »hingstemetoden« udnyttet de gode hanner. Det har hurtigt givet ham en masse efterkommere efter kanonerne til afprøvning. De hanner, der er blevet sat på »hingstene«, har været udvalgte og sælv haft resultater på flyvning og i avl. Og at parringerne har givet resultat ses af præmielisterne fra de senere år. Fra 1993 til 1999 har han vundet 99 første pladser, deraf 22 i 1999. Disse tal er uden fordobling. Vi må nævne nogle af de imponerende resultater.

4/4 Hasserode 1057 duer nr:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 og 9

17/4 Bohain 932 duer nr:

1, 2, 4, 7, 8, og 9

1/5 Peronne 978 duer nr:

2, 3, 4, 6, 7, og 8

Et kikk ind i avlsslaget, hvor 18 par i 18 separate kabiner sørger for fornyelsen. Derved undgås fremmed befrugtning og knuste æg, medens overblikket bevares.

Kapflyvningsslaget hos Peters. Et mønsterslag. Til venstre enkemændenes slag og til højre ungeslaget med den specielle Sputnik. Ved hjælp af farverne på slaget, mener Gijs at duerne kan se det på stor afstand. Gijs ses i midten. Til venstre vennen og hjælperen Naut. Som alarmanlæg er de to schæferhunde uundværlige.

4/7 Hondeng duer nr:

1, 2, 4, 6 og 7

8/8 Hassrode 1204 duer nr:

1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, og 10

Hans resultater viser, at han med sine duer behersker hele regionen både med gamle duer og unger og lige fra 100 km. til 630 km. Også nationalt er han med i toppen. En søn af »Leo« blev nr. 1 national fra Clermont Ferrand.

Til mesterskaberne regionalt og overregionalt er han altid topplacert.

Disse resultater nyder stor anerkendelse. Men selv hos Gijs går det ikke uden arbejde og klassesduer. Her gælder valgspørg: »Uden flid ingen pris«.

I 1998 var han kort-distance-mester, langflyvermester og generalmeste i cc-Budel, der i størrelse svarer til en »Kreis« i Tyskland.

I 1999 vandt han de samme mesterskaber og blev desuden ungemester. 58 gange var han placeret som nr. 1, 2 eller 3 og 22 gange vandt han første præmie.

Gijs Peters tager tingene nøje

Ved pasningen af duerne lægges der vægt på præcision. Kl. 7 er kl. 7 og kl. 7.30. Han bruger megen tid og giver sig god tid til duerne. Han mener man skal observere duerne mest muligt. Ellers kan man ikke se de små forandringer og får vanskeligheder med at bedømme formen og bevare den.

Duerne bliver i sæsonen fodret i reden, så foderet kan tilpasses efter flyvningens længde og sværhedsgrad. Det betyder f.eks. at duer, der kommer hjem fra en udmattende flyvning, straks får proteinrigt foder. Der spares ikke på jordnødder, der gives i findelt form. Det betragtes som en belønning. Findelingen er tidsfordriv, medens der ventes på duer.

Hunnerne flyves ikke. Enkemændene ser ikke hunnen før de sættes i kurven til sæsonens første flyvninger. Fra ca. midt i sæsonen vises hunnen ganske kort før hannen går i kurven. Mandag får duerne kur mod Gul Knop og Kokzidier og om torsdagen et middel mod infektion i luftvejene. Før sæsonen bliver duerne undersøgt af dyrlægen og behandles efter hans anvisning, hvis det er nødvendigt. Alle medikamenter gives via fodret.

Gijs mener art doseringen bliver for unøjagtigt via drikkevandet og at for meget af virkningen går tabt.

Ikke kun på slag

Det er vigtigt for de avlsmæssige resultater, at duerne også kan flyve resultater op fremmede slag. Mange duemænd i udlandet flyver førstepladser og mesterskaber med afkom af duer fra Gijs Peters. Udlandet skal her forstås i videste forstand. Her er ikke blot tale om Belgien og Tyskland, men også USA og Fjernøsten.

Mestre nok en gang:

Leif og Martin Sørensen, 023 »Ålborg«

Det flotte slaganlæg. Udestuen udgør et super »venterum« med tekst-TV og telefon.

Tekst:
Brian Dalsgaard
Foto:
Brian Dalsgaard m.fl.

Rygterne var løbet i forvejen, og derfor var mine forventninger store før mit besøg hos mellem-distancemestrene i Sektion 54. »Professionelle« og »der er styr på det hele«, var nogle af de kommentarer, der gik igen mange gange, og jeg blev bestemt ikke skuffet. Der var virkelig »styr på tingene«, og slagledelsen var tæt på det »professionelle«, hvilket de mange gode resultater i halvfemserne vel også kraftigt antyder:

- 14 gange kortdistancemester Sektion 54 (Åben/Sport).
- Seks gange Generalmester Sektion 54.
- Tre gange mellem-distancemester Sektion 54.
- Ti gange placeret til Bosmolten-Versele Lagas VM med en tredje plads 1995 som bedste resultat.
- 45 sektionsvindere.
- Ti gange nr. 1 til sektionens forskellige esdue-konkurrencer.

Ud over denne fornemme præmieliste er der fløjet masser af andre topresultater hjem til slaget på Sanglærkevej, men det ville blive en artikel for sig, hvis alle resultater skulle nævnes.

Årets mesterskab på mellem-distancen blev i øvrigt hjemført med landets højeste pointhøst og følgende flotte placeringer: 1, 1, 1, 2, 3, 4, 5, 5, 8, 13.

En familiesvaghed

At Leif Sørensen er blevet due-mand er næsten en selvfølge, idet både faderen samt en bror har været aktive og en anden bror stadig er det. Derfor var det vel også nærmest genetisk bestemt, at Martin skulle blive angrebet af bacillen. Martin blev due»mand« som meget ung, idet han fik sine første duer i bytte for sutten, og lige siden har han deltaget aktivt i pasningen af duerne.

At resultaterne er blevet så gode, som de er, har Leifs brødre også en andel i, idet man i fællesskab tog en beslutning, der fik stor betydning for slagernes fremtid.

I 1983 blev de tre brødre enige om, at nu skulle der andre og bedre duer ind på slagene. Leif havde fået en enkelt unge af Bent Th. Petersen året før, og denne kunne på ungeflyvningerne sætte slagets resterende duer på plads. Denne unge var af Grondelaers afstamning, og derfor lagde man spare-skillingerne i en fælles pulje, og Leif blev sendt til Belgien for at købe en kurvfuld avlsspar.

Leif fik kun brug for en meget lille kurv på sin første tur til Belgien, idet pengene kun rakte til fire duer.

– Jeg kunne godt have fået flere med hjem, men de duer, jeg ville have, lå desværre i den dyre ende, fortæller Leif.

At det var de rigtige duer, der blev købt, kan ikke betvivles. Det er disse duer, der udgør stammen i slagets bestand, og der er faldet et utal af vindere efter disse duer.

Slagets stamdue »Putte« var hunnen i det ene par. Sammen med sin mave udgjorde hun et rigtigt godt avlsspar, indtil denne døde af at flyve mod et vindue i avlsslaget. Siden blev hun parret med to hanner efter det andet par, der blev købt i 1983, og det blev resultaterne ikke dårlige af. »Putte« er på stamtavlen af 82 sektionsvindere hos Leif og Martin Sørensen eller hos de to brødre!

Det andet par har haft næsten lige så stor del i de gode resultater. Hannen var en nevø til »Goede Jaarling«, og hunnen var en søster til samme. »Goede Jaarling« er en af grundstenene i avlsarbejdet hos Grondelaers. Dette par gav ikke alverden af flyvere i første generation, men de er alligevel på stamtavlerne af 47 sektionsvindere som bedste- og oldeforældre på de forskellige »Sørensen-slag«.

Der er endvidere solgt en del duer i familie med disse to par udgangsduer, og der er faldet et utal af sektionsvindere rundt omkring i landet.

I 1988 blev der igen hentet Grondelaers duer til Nr. Sundby

og igen i 1990. Disse nyanskaffelser havde næsten samme høje kvalitet, som de først anskaffede, og i det hele taget har man kun hentet gode duer hos Grondelaers.

De sidste anskaffelser fra Grondelaers kom i 1996, og her fik man hele 14 unger. Det viste sig at være for mange, idet en del ikke fik en fair chance for at vise deres værd i avlen. Der er kun tre tilbage fra denne import.

Avlsarbejdet

I avlsarbejdet lægger Leif og Martin vægt på mange forskellige kvaliteter ved duerne. Det er vigtigt, at øjnene udstråler den rette vitalitet. Der skal være liv og farve i øjnene hos de duer, der bliver avlet på. Grondelaers duerne hos Leif og Martin Sørensen er enten klar- eller gul-øjede, og nogle af dem har et decideret »vildt« øje. Man parrer gerne to klarøjede sammen, mens man derimod er mere varsom med at parre duerne med de »vilde« øjne. De skal sammen med et mere roligt øje, idet man ikke ønsker duer, der »står alt for højt i tændingen«.

Der ud over forsøger man at bevare kvaliteten fra udgangsduerne, nemlig en god længde og nogle utroligt lange svealeagtige vinger. Ligeledes avler man efter at bevare den fart, der er kendetegnende for duerne. Her kan man passende konstatere, at det hidtil er lykkedes at avle både hurtige og stabile duer, og

undertegnede synes bestemt ikke, at 99-årgangen så ud til ville bryde denne tradition. Snarere tværtimod.

I avlsarbejdet benytter man sig i øvrigt også af Jan Pedersen, 0216's, evner som øjenteoretiker. To weekender om året besøger man hinanden og får en god duesnak og giver hinanden gode råd. Ifølge Martin kan Jan Pedersen med meget lille fejlmargen vurdere slagets duer, og se om der er tale om spidsflyvere og sektionstvindere eller de lidt mere ordinære kapflyvere. Det er, ifølge Leif og Martin, vigtigt, at man til stadighed er åben for gode råd og ikke går i stå.

Slaget

Ud over at interessere sig for duerne har Leif en »hobby i hobbyen«, nemlig dueslaget. Og det ser man ganske tydeligt, idet det er præget af nytænkning samtidig med, at alt virker gennemtænkt, og der virkelig er kælet for detaljerne.

Det er det niende dueslag, Leif har bygget til sig selv, og hver gang er det blevet lidt bedre og lidt mere gennemtænkt. Og selv om slaget er velfungerende, bli-

ver der hele tiden lavet nye forbedringer.

Slaget er opdelt i tre afdelinger: En til avlsduerne, som i alt udgør 21 par. Det er den sidst byggede afdeling, og den er lukket ligesom resten af slaget, i modsætning til hvad man ser de fleste andre steder. Så er der afdelingen til unger (maximum 70 stk.) og 16 et-års enkemænd. I denne afdeling er der en fodergang, der samtidig forbinder de tre afdelinger. I den sidste afdeling er der plads til 32 gamle enkemænd, og på bagsiden går enkemønstrene. At alt er rengjort, malet og i tip-top stand er en selvfølge.

Slaget er med kloak og afløb i alle rum og malet med et tykt lag plastikmaling. Dermed er det forberedt til den årlige desinficering, hvor hvert rum i løbet af vinteren bliver højtryksspulet med et produkt, der hedder pinitol og primært anvendes i levnedsmiddelindustrien.

Det helt unikke ved slaget er det velfungerende ventilationsanlæg, som det tog 13 år at få til at fungere optimalt! Om vinteren suges der luft ind fra den tilstødende havestue, hvor den er noget mere tør end udenfor.

De 21 avlspar har flotte forhold.

Dernæst varmes luften en lille smule op, inden den blæses ud under rederne. Luften suges ud i toppen af slaget.

Da undertegnede en kold og fugtig marts-dag var på besøg, var der på slaget et fantastisk behageligt klima, og det er helt sikkert, at duerne nød det.

Om sommeren suges luften ind udefra for at være mere iltet

og ikke så varm. Det hjælper igen på at få den rette temperatur og luftfugtighed. Det er vigtigt, at et ventilationsanlæg hos duerne er meget nøjsomt i den måde luften skiftes på.

– Vi kender flere eksempler på brevduemænd, der har monteret for kraftig udsugning og dermed gjort mere skade end gavn, fortæller Leif.

Leif i »Det lille teknikrum«, hvorfra udluftningen styres.

Leif og Martin (til venstre) med hver deres sektionstvinder fra 1999.

Et alternativt og hyggeligt hobbyrum i kælderens. Her er alt vedrørende duerne samlet.

Leif og Martin måtte i øvrigt skifte hele rørsystemet efter nogle år, idet de plastikrør, man havde anvendt, efterhånden blev statisk elektriske og derved sugede støvet til sig. Derfor lå støvet i rørene i stedet for at blive sendt ud i det fri, og rørene blev stoppede.

Hvordan slaget ellers er bygget op og præget af masser af plads til duerne, håber jeg, at læseren kan få et indblik i via billederne.

Aldrig på kompromis

Filosofien bag den måde, man passer duerne på hos Leif og Martin Sørensen, er meget enkel. Det er et-tallene i resultatlisten, der tæller, og så må man yde, hvad man kan for at få dem. Det er alle de små detaljer, der gør en stor forskel i den sidste ende, og derfor springes der aldrig over, hvor gærdet er lavest. Hvis man et år har haft en mindre god sæson, vil man ikke bagefter kunne ærgre sig over, at man ikke ydede, hvad man kunne.

Årets rytme er lidt komprimeret som følger: Når duerne kommer hjem fra den sidste flyvning i sæsonen, bliver de gamle duer, der ikke skal overleve, sorteret fra, og de et-års, der har fortjent en plads blandt de 32 enkemænd den kommende sæson, bliver parret med de gamle hunner. Derved er der fyldt op og orden på slaget hos de gamle. Hermed har man allerede et forspring til mange konkurrenter, der først

sætter de nye hanner ind i løbet af vinteren. Ved at gøre det på denne tid af året kan det gøres uden uro, og Leif og Martin har derved harmoni på slaget året rundt.

Alle duerne får efter sæsonen en baytrill-kur, der skal sikre, at de er sygdomsfri inden den store fældning. Der ud over må de klare sig selv.

I løbet af vinteren forparres

alle par, så alt går glat, når der skal parres. I år lagde 66 af 69 par begge æg fra 8. til 12. dag efter parring, hvilket vel viser at forarbejdet er gjort optimalt.

Æggene fra avlsduerne trækkes en gang, og der bliver ikke lagt sommerunger til. Når man har sat de tidlige unger ind på ungeslaget, og de er sunde og raske, vil man ikke have sommerunger til at bringe nye bak-

terier ind på slaget.

Enkemændene trænes ikke så meget som tidligere inden sæsonstart. Mellem otte og 12 gange får de en tur, og så er de klar fra den første flyvning. Resten af sæsonen trænes der tirsdag aften indtil Sct. Hans.

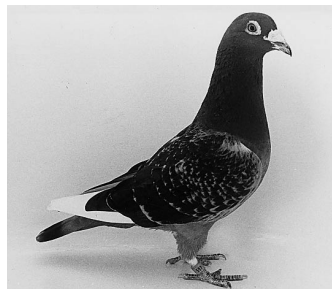
I sæsonen er enkemændene kun ude om aftenen. De får et let foder inden de lukkes ud og trænes en time om slaget. Hvis de ikke bliver fodret, inden de lukkes er, har Leif og Martin erfaret, at de ikke er helt så motiverede for at flyve. Tidligere havde man også enkemændene ude om morgenen, men Grondelaers-duerne kan finde på at flyve sig selv helt ud på en morgenflyvetur og blive væk til langt ud på dagen, og så er der ikke energi til også at flyve i weekenden.

Inden enkehanner sendes, vises hunnen i reden. Ellers bruger man ikke nogen form for ekstra motivation, da Grondelaers-duerne let kan blive overmotiverede.

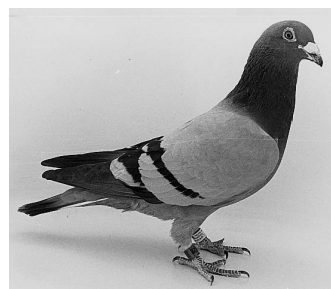
I sæsonen bruges der de gængse biprodukter såsom elektrolytter, vitaminer og kur mod gul knob, og hverken mere eller mindre end hos de fleste andre duemænd. Der lægges stor vægt på, at fodringen bliver nogenlunde samtidig hver dag.

Hvad med fremtiden?

Til de kommende sæsoner er der købt forstærkninger ind, så de nordjyske konkurrenter godt

022-91-465, han. Følgende placeringer: 1, 1, 3, 5, 8 osv. 37 placeringer på seks år. Går på avlsslaget.

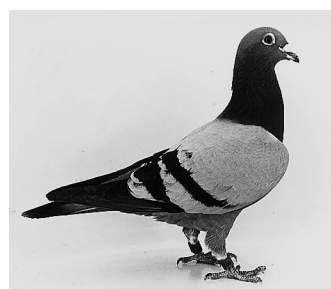
022-93-28, han. Følgende placeringer: 1, 1, 1, 1, 2, 3, 4, 6, 8, 9, 9, 10. 28 placeringer på fire år. Går på avlsslaget.

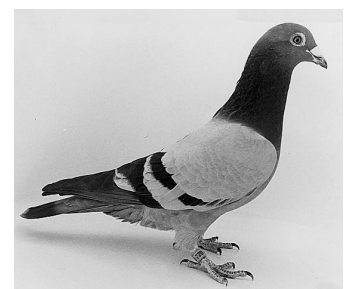
022-95-219, han. Følgende placeringer: 1, 5, 5, 6, 6, 7, 9, 10, 10 osv. 25 placeringer på fire år. Enkemænd.

022-91-439, han. Følgende placeringer: 1, 2, 3, 3, 4, 4, 6, 6, 10, 10 osv. 21 placeringer på tre år. Går på avlsslaget.

022-93-25, han. Følgende placeringer: 1, 1, 1, 1, 3, 3, 4, 4, 6, 7, 8, 9 osv. 28 placeringer på fem år. Går på avlsslaget.

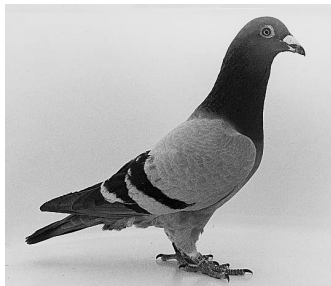

022-94-184, han. Følgende placeringer: 1, 1, 2, 2, 3, 3, 5, 5, 8 osv. 27 placeringer på tre år. Går på avlsslaget.

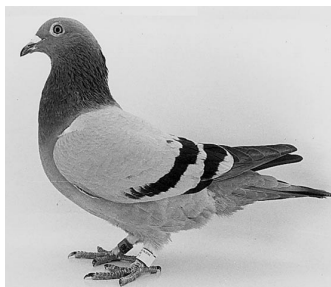
kan begynde at belave sig på konkurrence på de lange flyvninger. Leif og Martin har nemlig købt duer af Stenbergen-afstamning og vil prøve at markere sig bedre på de lange samt på marathon-flyvningerne.

Der er lavet en tre-årsplan for, hvordan man vil prøve at komme med frem på lang- og super langdistance, og i den kommende sæson vil de første duer af den nye familie rigtigt skulle vise sit værd. Hvis de ikke i løbet af tre år har vist det forventede, bliver de sat ud igen.

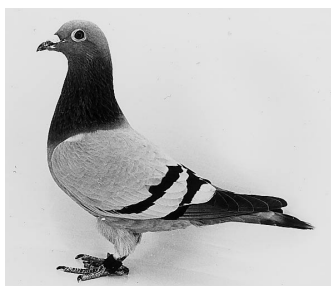
Man vil gerne vinde på alle distancer, men vil dog fortsat satse på sprint og mellem, hvor hoved-interessen fortsat ligger. Derfor er man også fortsat varsom med at avle for hårdt på de nyindkøbte duer. Det skal fortsat være de hurtige og gode Grondlaers'ere, der udgør grundstammen på slaget. Alligevel skal det blive spændende at se, om slaget i den kommende sæson kan markere sig som langflyvere, og kan de hjemføre endnu et mesterskab, kommer undertegnede gerne og besøger slaget endnu en gang.

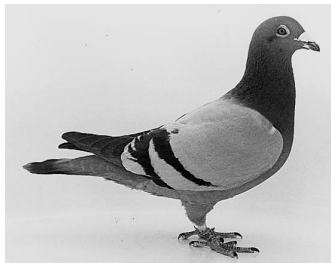
023-97-87, han. To gange sektionvinder. Enkemand.

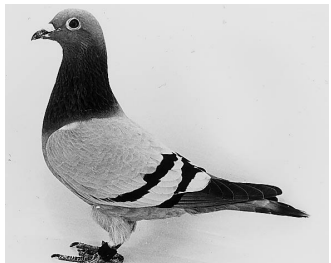
022-95-240, hun. En gang sektionvinder. Går på avlsslaget.

023-97-1357, hun. To gange sektionvinder. Enkehun.

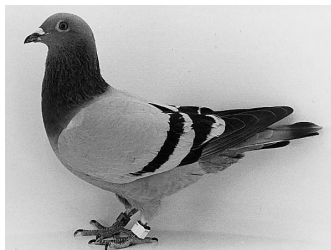
En gang sektionvinder. Enkemand.

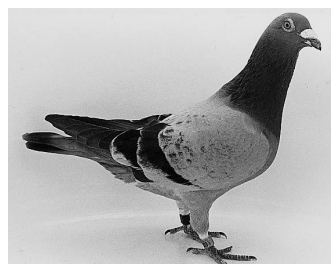
023-99-269, hun. En gang sektionvinder. Enkehun.

Bel-83-5141568 »Putte«. Se omtale i artiklen.

022-95-234, hun. En gang sektionvinder. Går på avlsslaget.

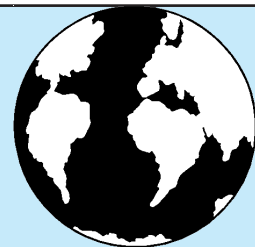

022-95-227, han. Følgende placeringer: 1, 2, 2, 3, 4, 6, 6, 7 osv. 28 plac. på fire år. Enkemand.

042-87-497, han. Gruppev. Göttingen 1990. Går på avlsslaget.

Fra andre blade

Baycox 2½ % er endelig blevet tilladt

Af dyrlæge Burkard Sudhoff i »Brieftauben International« jan. 2000.

Det, i over 10 år i over 40 lande rundt om i verden, med stort held anvendte anti-kokzidiose middel »Baycox«, er nu endelig også blevet frigivet til anvendelse i Tyskland. Det vil være til rådighed for alle tyske dyrlæger fra midten af februar 2000.

Vi har allerede i flere år haft erfaring med anvendelsen af dette middel, fordi vi siden 1993 i særlige undtagelsestilfælde har kunnet få dispensation til at bruge det. Det virksomme stof i Baycox hedder Toltrazuril og det er en ægte nyopdagelse.

I modsætning til de bredt brugte hidtil anvendte Kokzidiemidler, som kun hæmmer formeringen af Kokzidier, dræber Baycox kokzidierne totalt. Alle kokzidiernes udviklingsstadier bliver tilintetgjort af Baycox. På grund af denne meget effektive udryddelsesmetode bliver alle kokzidier i duernes tarm dræbt i løbet af korteste tid d.v.s. 2 dage.

Med de hidtil anvendte midler er behandlingstiden 7 dage, fordi virkningen går på udviklingshæmningen af kokzidiernes forskellige stadier. Men først når kokzidierne udviklingsforløb i løbet af 7 dage var afsluttet, kunne man regne med den fulde virkning. Derfor er fordelen ved Baycox enorm. Ved siden af behandlingstiden spiller doseringen en væsentlig rolle. Som retningslinie for behandlingen af fjerkræ angiver firmaet Bayer 7 mg. pr. kilo legemsvægt. Hvis man regner med at 20 duer drikker 1 liter vand om dagen, svarer det til 3 ml. Baycox pr. liter vand.

Da man ved behandling via drikkevandet altid må gå ud fra, at de enkelte duer drikker mindre, er doseringen efter 6 års erfaring fastsat til 4 ml. pr. liter drikkevand. Hvis duerne p.g.a. høje temperaturer drikker mere end normalt, må dosis nedsættes ved at forøge vandmængden. Omvendt om vinteren. Reglen

er altid 4 ml. Baycox til 20 duer pr. dag.

Da fordrageligheden for Baycox hos duer er udmærket, giver overdosering ikke anledning til bekymring. Anvendelse af Baycox i fældetiden medfører ikke forstyrrelser i fældningen eller skader på fjerene. Også her er der stor forskel fra de hidtil anvendte Sulfonamider. Disse gav ofte anledning til de såkaldte vandmærker i fjerene. Disse ved pigment tab forårsagede vækstforstyrrelser sås også på unger i reden. Det er der ikke problemer med, med Baycox umiddelbart før sammenparing fører ikke til indskrænkning af frugtbarheden eller problemer med klækningen.

Men midt i glæden over dette vidunderlige medikament, kan man ikke se bort fra en helt afgørende kendsgerning. Baycox er kun tilladt til behandling af høns og kalkuner, på den måde, at høns, der lægger æg til menneskeligt konsum, kun må behandles med Baycox indtil 14' leveuge. For dyr til slagtning skal der gå 21 dage efter behandling, før de må slagtes. Kun ved at påberåbe sig en nødtilstand i behandlingen af brevduer kan en dispensation opnås til behandling af brevduer med Baycox.

Sammenfattende endnu en gang de forskellige fordele:

1. Kort behandlingstid på 2 dage.
2. Godt behandlingsresultat. Alle Kokzidier dræbes.
3. Ingen resistens.
4. God sikkerhed. Selv en overdosering på 10 gange dosen er ufarlig.
5. God tålsomhed, både i kapflyvningssæsonen, i fældetiden og overfor ungeopdrættet.
6. Ingen fjerskader.
7. Let at anvende via drikkevandet.
8. 4 ml. til 20 duer i 2 dage.

Oversat af Karkov 072

Af ABE i »Brieftaubensport International« februar 2000.

Luci og Antoon van der Wegen, Steenbergen

At blive nr. 1 eller at komme op i nærheden af denne placering på en national superlangflyvning, er enhver langflyver entusiastens drøm. Men selv om mange føler sig kaldede, er kun få udvalgte. Derfor er det også meningsløst overhovedet at tænke på at blive nationalvinder flere gange.

Sådanne tanker kan man komme på, når man betragter Luci og Antoon van der Wegen. Deres resultater giver den udeforstående det indtryk, at de ikke engang behøver af bøje sig for at opnå superresultater på snor. Men når man besøger dem, bliver man klar over, at heller ikke hos dem kommer resultaterne af sig selv. Derfor er de forberedende flyvninger en væsentlig forudsætning for de senere resultater. For at få noget mere at vide om det, aflagde jeg besøg i Steenbergen.

Det er ofte blevet påstået, at på de korte distancer er det duemanden, der har den største andel i resultaterne, medens det på de lange overnatningsflyvninger udelukkende er duens kvalitet, det kommer an på. Selv om der skulle være et lille gran sandhed i dette, så gør man både duerne på de korte afstande og duemanden på superlangflyvningerne uret. Luci og Antoon van der

Wegen er sådanne bredvuedmænd. Det er ikke uden grund, at de kaldes »Langflyvningens Kejsere«. I over 40 år har van der Wegen hørt til Europas absolutte langflyverelite. Sammen med sin far har han skabt van der Wegen duernes familie. Hvor store er præstationsmuligheder der gemmer sig i disse duer viser deres resultater:

Nr.1. national Dax 1964, Nr.1. national Barcelona 1973. Nr.1. national Pau 1988. Nr.1. national Marseille 1988. Nr.1. national Dax 1999.

Og i 1990 og 1999 forpassede de lige akkurat nationalejren fra Perpignan ved begge gange at blive nr. 2. År efter år har de været gode for pragtresultater på 1000 km. flyvninger som f.eks. 1999 fra Dax. De sendte 20 duer med og blev nr. 1, 5, 15, 57, 156, 211, 214 og 251 m.m af 4108 duer. Luci og Antoon arbejder stadig med den duefamilie, som allerede befolkede forældrenes slag. I årenes løb er alle duerne blevet beslægtede med hinanden.

Slagets resultater hænger utvivlsomt sammen med det princip, at en kanon efter sin karrieres afslutning ikke bliver solgt, men sættes på avlsslaget. Herom siger Antoon: »Dette princip er efter min mening vigtigt for at

Luci og Antoon van der Wegen.

opretholde stammen og på længere sigt at forbedre den. Når det kommer til stykket, sidder slagets egentlige styrke på avlsslaget.

Det, der ikke findes på avlsslaget, kan heller ikke hentes ud af avlsslaget. Mange duemænd har prøvet at have en kanon. Tager man en unge efter den, har man den kun 50%. Når denne unge går i avl, sætter man yderligere 50% til. Resultatet kan forudses, når afkommet derefter skuffer på flyvning. Derfor er der langt mere sandsynlighed for, at man i en familie med flere gode duer forøger chancen for at få succes med avlen.

Sundhed

»Hvornår er en due god?« Antoon van der Wegen har sin bestemte mening herom. »En god due er kun en virkelig god due, når den flyver gode resultater. En god due dukker nemlig op i førerfeltet i præmierækken flere gange. Når den kan præstere det, i det par år den er aktiv som kapflyver, så er der tale om en god due.

Men for at en due overhovedet kan blive en god kapflyver, er der et par ting, der er af stor betydning. Her tæller først og fremmest duens afstamning. Dernæst kommer en tilstrækkelig oplæring, sundhed og friholdelse fra stress. »Det er noget man har tænkt meget over i Steenbergen og som man konsekvent tager hensyn til i alle måder. Sundhed afhænger i højeste grad af klima på slaget. Selv om det her hos Antoon er knastørt, så bliver der gjort rent hver dag. Lys og luft er et andet krav. Vinduerne står åbne uden for flyvesæsonen. I sæsonen er de lukkede, fordi der p.g.a. enkemandsystemet er ilt nok på slaget, når hunnerne fjernes og dueantallet reduceres til det halve.

Lys kommer der masser af gennem glastaget. Vinduerne bliver i sæsonen afskærmet med plastic, som lader lyset passere, men forhindrer duerne i at se ud.

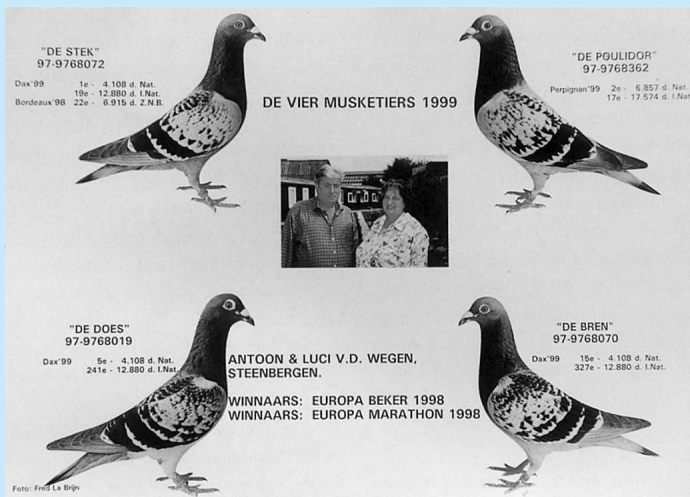
Samtidig virker nogle luftlommer i plastikken isolerende og hjælper til med at holde på varmen om natten. Kort før de første langflyvninger giver man en kur mod gul knop og snue. Herudover gives ikke »blinde« kure. Antoon siger: »Jo oftere man giver kur jo mindre virkning får den. Ved minimal brug af medikamenter bliver virkningen maksimal.«

Oplæringstiden

Oplæringen af duerne på van der Wegens slag til at blive rigtige langflyvere har et fast forløb. Det er noget man giver sig tid til. Van der Wegen duerne modnes sent, men holder sig længe. Selv som 7-8 årige flyver de uden vanskelighed 1000 km.

En due bliver stresset, når den stilles overfor omstændigheder, som den er ukendt og uvant med. Sådanne omstændigheder kan være at blive sat i kapflyvningskurven, at blive løsladt på et ukendt sted og at finde hjem. Derfor sætter Luci og Antoon deres duer i kurven så tit som muligt. Som unger bliver de f. eks. trænet 7-8 gange fra Quievrain på Vitessen. Her løslades de sammen med op til 100.000 belgiske duer fra hele landet.

Når van der Wegens duer passerer den belgiske-hollandske grænse, er de helt på egen boldgade og må helt alene finde hjem. Flokken er blevet i Belgien. »For oplæringen af ungerne er det helt ligegyldigt om de flyver 100 eller 300 km. Det vigtige er at de kommer i kurven så tit som muligt. Vi giver dem hellere 7 gange 100 km. end 3 gange 300 km.

»De fire musketerer« vinderne af Europapokalen 1998 og Europæisk Marathon 1998.

Vi udnytter også Quievrain flyvningerne til at træne vores 1-års duer. Før de sendes til Etampes 400 km. og derefter til Orleans 450 km., får de 5 ture fra Quievrain. Derefter slutter de sæsonen med at flyve Bordeaux 836 km. med løsladelse til middag. Derved tvinges duerne til at overnatte undervejs og det mener jeg har stor betydning for oplæringen til deres senere opgaver på overnatningslangflyvningerne.

»Som 2-årige må duerne så endelig vise, at de er fuldt uddannede overnatere. Det sker på to af følgende ture: St. Vincent 980 km., Dax 964 km., Barcelona 1045 km., Perpignan 996 km., Marseille 928 km., Pau 988 km., Bordeaux 836 km. og Soustou 970 km. På alle disse flyvninger deltager van der Wegen duer, men den enkelte due sendes kun 2 gange om året. Kun i undtagelsestilfælde, hvor en flyvning har været meget let, kommer en due, som har gode forudsætninger, afsted en tredje gang.

Luci og Antoon er ikke bange for tab på Rabalderflyvninger. »Tab kender vi næsten ikke til. Når vi endelig mister en due på flyvning, er det som regel en særlig værdifuld due. Vores duer har en enorm stærk karakter, som gør, at de ikke giver op, selv om alt er imod dem. De kæmper så længe, at de enten når hjem eller falder døde ned fra himlen.«

Forebyggelse af stress

Måden Luci og Antoon holder duer på stråler af ro og hygge. Man gør hvad man kan for at undgå stress. Ved alle aktiviteter overvejer man, om man nu også tilgodeser duernes ro. Det begynder med, at man altid fodrer til samme tid. Duerne lukkes ud, der gøres rent på slaget, man fodrer, alt sker dag for dag på samme tid og på samme måde.

Når man sætter enkemændene i kurven, viser man ikke hunnen og man vender ikke skålen – for ikke at hidse dem op. Badning sker på slaget. Antoon siger: »De ville vel også bade ude, men der går det mere hektisk til. De er rolige der, hvor de føler sig trygge. Selv når duerne vender hjem fra flyvning bliver der ikke givet køb på regelmæssigheden. Duerne hjemme går altid forud, lyder reglen. Det kunne ikke falde Antoon ind ikke at lukke ud til tiden til fri flyvning omkring slaget, selv om der ventes på duer fra en flyvning. Antoon siger: »Det sker ofte, at

Slaganlægget.

en due, der lige er ankommet, flyver nogle runder med flokken af trænede duer. Det synes jeg egentlig er synd for duen, at den lader sig rive med efter at have tilbagelagt 1000 km.

«Også slagets indretning er udformet efter at give så lidt stress som muligt. I væggene mellem slagene er der små åbninger, som gør det muligt for hannerne at vandre fra slag til slag. Resultatet er at intet slag domineres af en enkelt han, der alene er herre gulvet. Tagryggen, der er ret flad, falder lidt fremad. Det er med vilje af flere årsager. Den vigtigste er, at duerne derved får mulighed for at flytte sig fremad på taget. Derved kan de alle føle sig som Boss.

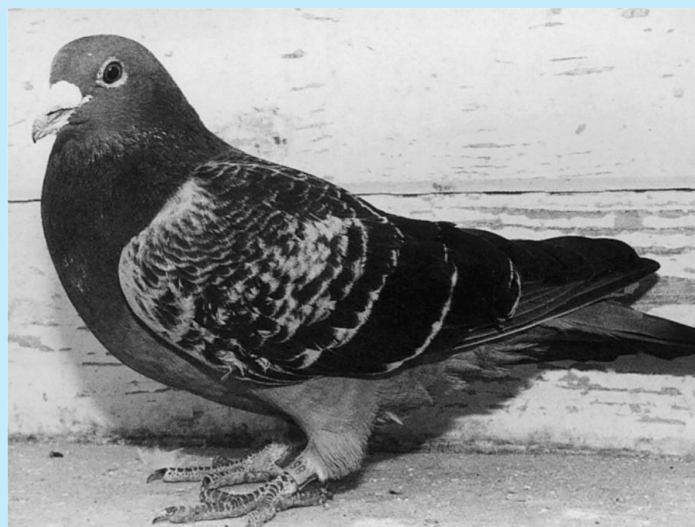
Hvis man har et spidst tag kan duerne kun sidde på tagryggen. Pladsen er begrænset og nogle hanner kommer til at anse det for deres territorium, og jager alle andre væk. Følgen er stress for alle dem, der derfor må i luften.

Den tilstedeværende rivalitet bliver udelukkende udnyttet under fodringen. Da der kun fodres på gulvet, fremmer den tilstedeværende rivalitet optagelsen af foder. En due æder ikke kun af sult, men også af lyst og frygt for at de andre skal hugge fodret fra den. Duer, der skal i kurven, får ekstra foder i reden. Dette strøs løst ud. Antoon: »Foder, der ruller, bliver ædt først. En due er altid bange for at miste noget.

Sammenfattende

Antoon og Luci van der Wegen er et par brevduemænd, der behersker deres metier. Al deres gøren og laden med duerne har det overordnede mål, at komme til at brilliere på overnatningslangflyvningerne. Deres årelange kyndighed og erfaring bliver hver dag omsat i praksis. Der er ikke noget der kører af sig selv, men de får løn for deres møje ved fremragende resultater. Den, der får lejlighed til at beundre deres imponerende samling af pokaler og krystal opsatser, begriber hurtigt, at de her har at gøre med brevduesportens absolutte elite.

Det er både på nationalt og internationalt plan. Internationalt vandt de Europapokalen i 1986, Hollandsk Marathon 1995, Vesteuropæisk Supermarathon 1995, Europamarathon 1998 og Europapokalen 1998. Luci og Antoon har efterhånden fået stor rutine i at bestige sejrsskammen ved internationale æresbevisninger. De er altid med fremme. Antoon kan godt lide at overlade disse æresbevisninger til sin kone. Og Luci? Hun siger at hun aldrig værner sig til det. »Hver gang er det en ny oplevelse. Denne kriblen kommer hver gang igen. Men jeg føler mig også stolt, netop fordi det er lykkes en gang til.«

»De Beer« NL-86-8618491 nr. 1 af 2087 duer national Marseille og nr. 7 af 14288 duer international. Den er far til »Stek« nr. 1 af 4108 duer national Dax 1999.

Duehøgen *Accipiter gentilis prædation* på brevduer i Vendsyssel

Af Tøttrup Nielsen

Jan Tøttrup Nielsen har i en lang årrække interesseret sig specielt for duehøgen, dens liv og levned, og i den anledning har han via sine ihærdige undersøgelser søgt at fastslå dens prædation på brevduerne i den del af landet, hvor han selv bor, Vendsyssel. Man må formode, at forholdene i Vendsyssel svarer nogenlunde til forholdene i den øvrige del af landet.

Hosstående bringes en afhandling, som Tøttrup Nielsen har udarbejdet på grundlag af sine undersøgelser.

Flere af vore medlemmer har haft kontakt med Tøttrup Nielsen, når man har haft problemer med høge.

Indledning

Brevduesporten i Danmark er over 100 år gammel. Den første forening blev stiftet i 1878, og 1997 var der 191 foreninger organiseret under De danske Brevdueforeninger (DdB).

Tamduer *Columba livia domestica*, herunder brevduer, er et vigtigt byttedyr for duehøgen *Accipiter gentilis* i store dele af Europa (Uttendörfer 1952, Opdam et al. 1977, Fischer 1980, Looft & Busche 1981, Dietrich 1982, Bezzel et al. 1997, Nielsen & Drachmann in press). Derfor har duehøgen altid voldt

brevduejerne store problemer.

I Danmark var duehøgen fredløs frem til 1931, hvor den blev fredet fra 1/4 til 31/7; i 1954 blev fredningen forlænget med 3 måneder, så den omfattede perioden 1/4–31/10. Først i 1967 blev duehøgen helårsfredet, dog med dispensationsmuligheder til bekæmpelse, bl.a. ved brevdueslag (Jørgensen 1989).

I oktober 1980 udsendte DdB en spørgebrevsundersøgelse til medlemmerne for at få belyst problemet med rovfugle – især duehøg – ved dueslag. I alt 62,5% af de 4421 medlemmer svarede på de til dels noget subjektivt udformede spørgsmål. På grundlag heraf blev en rapport udarbejdet af Vildtbiologisk Station, nu DMU (Bak 1981), som bl.a. konkluderede, at problemerne med duehøgen var lokale, og at jo tættere på skov slaget lå, desto større var problemet. Endvidere, at langt de fleste duer blev taget i/ved slagene.

I det følgende fremlægges en kvalitativ og kvantitativ undersøgelse af duehøgens prædation på brevduer, baseret på bundne bytterester og brevdueringe i og ved duehøgereder i Vendsyssel 1977–97. Dele af materialet er tidligere offentliggjort (Nielsen 1983, 1986).

Materiale og metoder

I perioden 1977–97 undersøgte jeg duehøgens prædation på brevduer i et 2417 km² stort område i Vendsyssel. Området er underopdelt i 8 delområder (Fig. 1), som er nøjere beskrevet af Nielsen & Drachmann (in press b).

Brevduesporten i Vendsyssel

Inden for området var der 1977 304 medlemmer af DdB. Antallet steg til 398 i 1984 og faldt derefter, så der i 1997 var 324 medlemmer med tilsammen ca. 20.000 duer, med ungetillægget betyder det ca. 26.000 duer sidst

på sommeren, eller 10,8 pr. km².

Alle brevdueunger forsynes i en alder af 7-9 dage med en farvet ring med en individkode, f.eks. Dan 0195-96-1174 (Dan: dansk due registreret under DdB; 0195: foreningsnummer; 96 (og farve): årgang; 1174: individnummer). DdB udsender årligt først i april en medlems- og ringliste, som angiver medlemmernes (slagenes) adresse og ringbestilling. Denne ringbestilling svarer stort set til ungetillægget. De medlemmer, der har bestilt for få ringe, kan genbestille, hvilket meddeles i en supplerende liste primo september. Ud fra ringnummeret og DdB's ringlister kan duens slag spores. I 9 ud af 10 tilfælde ligger slaget på medlemmets adresse (DdB).

Under kapflyvninger påføres duen et farvet gummibånd på venstre ben, hvoraf det fremgår hvilken flyvning, duen deltager i. Der flyves kapflyvninger fra

1. maj til 15. august (plus/minus 1 uge), og ud over de mange indenlandsflyvninger er der i uge 23-33 mindst én ugentlig udenlandsflyvning, som for de nordjyske brevduer hovedsagelig udgår fra den nordlige halvdel af Tyskland eller fra Holland og Belgien, men også helt fra Nancy, München og Basel flyves der. Distancerne er fra 100 til over 1200 km.

Duerne flyves med fra de er 4 måneder til de er 5-6 år gamle, undertiden ældre. I brevduekredse regnes 2-3 år for at være den bedste alder. I Vendsyssel er der 1-3 flyvninger om ugen, hvilket giver 1000-2500 kapflyvningsduer i luften pr. uge; dertil kommer de mange træningsflyvninger.

Det er hovedsagelig duer uden for slaget, der er udsat for prædation fra duehøgen. Jo længere tid, duen er uden for slaget, desto større er risikoen for at blive taget.

Tab. 1. Andelen af tamduer i fødematerialet indsamlet ved duehøgereder i Vendsyssel, 1977-97, fordelt på delområderne 1-8 (se Fig. 1) ($\chi^2=172,4$, $p<0,0001$). The proportion of domestic pigeons in Goshawk prey remains collected near nests in eight subareas of Vendsyssel (Fig. 1), 1977-97 ($\chi^2=172,4$, $p<0,0001$).

Delområde Subarea	1	2	3	4	5	6	7	8	Total
Byttedyr i alt Total prey	3466	1456	2343	1820	563	2879	4135	3008	19670
Pct tamduer Pct domestic pigeons	27,4	17,0	24,3	19,6	19,7	17,1	18,4	24,0	21,4

Tab. 2. Ringbestilling til de årlige ungetillæg for medlemmer af DdB inden for undersøgelsesområdet i Vendsyssel. B henviser til det delområde, medlemmernes slag ligger i (se Fig. 1). Number of rings ordered by members of DdB, approximately corresponding to the number of homing pigeon young added in each of the years. B is the subregion (Fig. 1).

Forening, nr og by	B	1977	1984	1991	1997
022 Ålborg	5	-	100	-	100
023 Ålborg	5	-	-	100	100
025 Hjørring	7,8	1550	2500	1680	1575
026 Frederikshavn	2	1000	1700	1070	915
048 Skagen	1	225	510	380	440
068 Frederikshavn	2	1150	1300	1265	1325
084 Hirtshals	1,8	700	900	940	435
086 Frederikshavn	2	-	-	1070	1075
0124 Brønderslev	8	535	575	425	595
0128 Søby	2,3	1211	1065	1070	760
0129 Dronninglund	4,6	-	1000	700	755
0175 Sindal	7	300	470	650	400
0189 Hjørring	7,8	990	1230	750	515
0194 Hals	4	695	530	492	900
0195 Brønderslev	8	865	1050	700	630
0196 Vrå	8	460	690	700	640
0211 Voerså	3,4	610	725	860	695
0212 Hjørring	7,8	350	150	1025	1300
0213 Vestbjerg	5	476	630	650	510
0245 Aså	4,6	-	720	-	-
Total		11117	15845	14527	13665

Fig. 1. Undersøgelsesområdet og de otte delområder i Vendsyssel.

Tab. 3. Aldersfordeling af DAN-duer fundet ved duehøgereder i yngletiden (hovedsagelig juni-juli) i Vendsyssel 1977-97.
Age distribution of homing pigeons killed by Goshawks.

Alder (år) Age (years)	Taget i/ved slag		Taget under flyvning		Total	
	n	pct	n	pct	n	pct
0,3	57	58	161	37,5	232	42,3
1	17	17	148	34,5	168	30,6
2	8	8	62	14,5	72	13,1
3	10	10	20	4,7	31	5,6
4	1	1	17	4,0	19	3,5
5	1	1	7	1,6	8	1,5
6	0	0	4	0,9	5	0,9
7	2	2	6	1,4	8	1,5
8	1	1	2	0,5	3	0,5
9	0	0	1	0,2	1	0,2
10	1	1	0	0	1	0,2
11	0	0	1	0,2	1	0,2
Total	98	100	429	100	549	100

Indsamling af analyse af data

I forbindelse med indsamling af føderester (Nielsen & Drachmann in press) og ringmærkning af duehøgeunger blev der fundet i alt 560 brevdueringe, som kunne spores til det slag, duen stammede fra. Her ud fra kunne afstanden mellem duehøgereden og slaget beregnes, hvilket er brugt til at skønne den andel af duerne, der henholdsvis var taget i/ved slaget og under flyvninger.

Det vides ikke, i hvor stor en radius fra reden, duehøgen jager i Vendsyssel, og det må også afhænge af mængden og tilgængeligheden af byttedyr. To af mig ringmærkede spurvehøge Accipiter nisus taget som redeunger af en duehøg blev fundet i duehøgens rede henholdsvis 3,6 og 4,0 km fra spurvehøgereden. Udenlandske undersøgelser i yngletiden angiver en jagtradius på 3-6 km omkring reden (Brüell 1977, Ziesmer 1983). Som kriterium for om en due er taget i/ved slaget har jeg brugt

den maksimalt angivne jagtradius på 6 km fra duehøgereden antages at være taget under trænings- eller kapflyvninger. Den sidste kategori omfatter også duer (især nyudfløjne unger), der er blevet skræmt væk fra deres slag (DdB).

Grænsen på 6 km er nok lige i overkanten for de fleste lokaliteters vedkommende, så proceduren tenderer mod at overvurdere andelen taget ved slagene og undervurdere andelen taget under flyvninger.

Ud fra ringene kunne også duernes alder bestemmes.

Indsamlingen og analysen af føderesterne er beskrevet af Nielsen & Drachmann (in press a). Materialet omfatter 19.670 forskellige byttedyr fundet på eller nær en aktiv rede i yngletiden (marts-juli) samt 5577 byttedyr fundet andre steder og/eller på andre årstider. Det har ikke været muligt at skelne mellem brystben af tamdue og ringdue Columba palumbus, så disse er fordelt på de to arter i forhold til deres fordeling baseret på andre rester (pluk).

Tamduen er et af duehøgens foretrukne byttedyr i Vendsyssel. I alt blev der fundet rester af 4210 tamduer i materialet fra redeområderne i yngletiden, svarende til 21,4% (Nielsen & Drachmann in press). I materialet indsamlet uden for redeområderne/yngletiden var der 1323 tamduer (23,7%). Andelen af tamduer varierede mellem delområderne (Tab. 1) og faldt gennem undersøgelsesperioden (Fig. 2).

Der blev fundet brevduer ved alle duehøgereder, varierende i antal fra 1-2 til over 40; 17 duehøgereder lå tæt på et eller flere brevdueslag, hvilket tydeligt kunne ses på antallet af ringe. Ifølge brevduererne er problemerne størst ved slag, der ligger nær skov, især langs østkysten, men også inde i landet.

Af de 560 fundne Dan-dueringe lå 22 lige på 6 km grænsen. 438 (81%) af de reste-

rende 538 var taget under flyvning, og 100 (19%) var taget i/ved slag, ifølge det benyttede kriterium. En del af de sidstnævnte kan dog være taget under flyvninger, når de har nærmet sig slaget. Andelen af duer taget i/ved slag varierer gennem årene mellem 7% og 32% og toppede midt i 80'erne, hvor ungetillægget var størst (Tab. 2).

I alt er der taget duer fra 116 forskellige foreninger spredt over hele landet (undtagen Bornholm). I alt 367 (66%) af ringene tilhørte medlemmer af de 20 foreninger, der ligger inden for undersøgelsesområdet; 73% af disse duer blev taget under flyvninger.

549 af de fundne Dan-duer kunne aldersbestemmes (Tab. 3). Gennemsnitsalderen var 1,33 +/- 1,57 (SD) år og 73% af duerne var 1-16 måneder gamle. Det er med andre ord de unge duer, der er mest udsatte. Duer taget i/ved slag var yngre end duer taget under flyvninger (1,24 +/- 1,75 år mod 1,36 +/- 1,53 år; Mann-Witney U-test U = 24.419, p < 0,05), 58% af duerne taget i/ved slagene var årsunger (1-4 måneder).

Diskussion

Fødeundersøgelser ved indsamling og analyse af føderester rummer forskellige fejlkilder, som diskuteres af Nielsen & Drachmann (in press a). De vil bl.a. medføre, at mindre byttedyr som småfugle vil have en tendens til at blive underrepræsenteret i forhold til større dyr. Det gælder i højere grad føderester indsamlet uden for redelokaliteterne eller yngletiden end resterne indsamlet på/ved rederne, hvor et lille område undersøges grundigt. Bl.a. kan der uden for redstederne ske en forveksling med bytterester fra spurvehøg, selv om duehøgens pluk af mindre byttearter som regel kan kendes på, at den ofte river mange vinge- og halefjer af samtidig og gerne lader de fleste dun og kropsfjer blive siddende.

På trods af disse forbehold må de årlige udsving i andelen af tamduer anses for at give et rimeligt udtryk for de faktiske tendenser, da indsamlingsmetoden har været den samme i hele undersøgelsesperioden. Også den lidt større andel i materialet indsamlet uden for redelokaliteterne/yngletiden kan være reel, idet hunner tager større bytte end hanner (f.eks. Ziesmer 1983), og størstedelen af byttet fundet ved aktive reder er fanget af hannerne. Det fremgår også

af, at byttedyrene fra redeområderne i gennemsnit var mindre end byttedyrene fra andre steder og årstider.

At andelen af tamduer i materialet falder gennem undersøgelsesperioden skyldes sandsynligvis, at antallet af fritflyvende tamduer er faldet. Fra midten af 70'erne til først i 80'erne forsvandt de mere eller mindre fritflyvende tamduer næsten helt fra landzonen (egne upubl. data). Mange især mindre landbrug havde endnu sidst i 70'erne tamduer på deres ejendomme, men siden midten af 80'erne er der næsten kun fritflyvende tamduer i byerne og hos brevduerere, resten er enten væk eller sat i voliere.

Selv om andelen af tamduer i duehøgens føde er faldet, er antallet der årligt tages i Vendsyssel sandsynligvis nogenlunde uændret. Duehøjbestanden er vokset fra 31 par i 1977 til over 70 par i 90'erne (Nielsen & Drachmann in press b), så prædationstrykket på tamduerne er større end nogensinde, hvilket også bekræftes af brevduererne. Samtidig må hovedparten af de duer, der tages, antages at være brevduer, siden der er relativt få andre fritflyvende tamduer tilbage. Andelen af tamduer blandt bytteresterne som er brevduer kan ikke fastslås ud fra det indsamlede materiale, da de kun kan kendes på ringen eller gummibåndet, og disse er betydeligt sværere at finde end pluk (fjer).

Ifølge DdB's rapport (Bak 1981) tages de fleste duer i eller ved slaget, men det er tydeligvis ikke tilfældet i Vendsyssel, i hvert fald ikke om sommeren. Det er imidlertid sandsynligt, at de fleste tages i og ved slaget i september-april.

Duer op til 16 måneder gamle udgjorde 73% af de aldersbestemte fugle, og heraf var størstedelen blot 1-4 måneder. Normalt flyver man kun med brevduer fra de er 4 måneder gamle, så de fleste årsunger her registreret som taget under flyvninger er formentlig blevet skræmt væk fra slaget. 2-3 års duer, der skulle være de bedste til kapflyvning, udgør kun 19% af de duer, der er taget under flyvning. Duer, der er skræmt væk eller flakker rundt af andre grunde vil ofte tiltrækkes af fremmede brevdueslag (hvor de ikke er vellidte, da de skaber megen uro). Problemet med duehøgen er altså ikke kun, at den tager duer, men også den panik, den forårsager, især blandt nyudfløjne unger. Dette

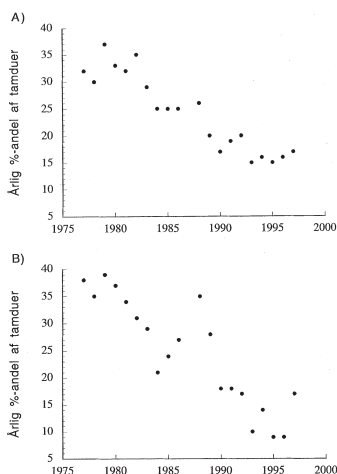
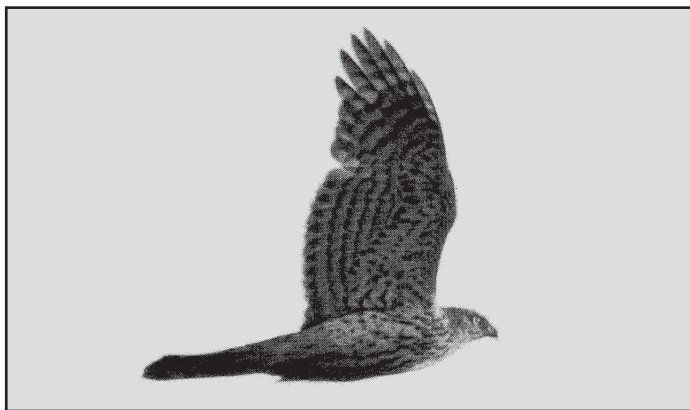

Fig. 2. Procentdelen af tamduer i fødematerialet indsamlet i Vendsyssel 1977-97 (undt. 1987). A) Føderester indsamlet ved redsteder i Duehøgens yngletid marts-juli ($r_s = -0,925$, $p < 0,0001$). B) Føderester indsamlet andre steder eller på andre årstider ($r_s = -0,927$, $p < 0,0001$).
The proportion of domestic pigeons in the diet of Goshawks in Vendsyssel, 1977-97 (except 1987). A) Prey remains collected near active Goshawk nests during March-July ($r_s = -0,925$, $p < 0,0001$). B) Prey remains collected far from nests or in other parts of the year ($r_s = -0,927$, $p < 0,0001$).

synes særlig at være galt i august-september, når unge duehøge forlader deres hjemområde og begynder at strejfe om.

Brevduesporten kan være ganske bekostelig, så der er også økonomiske årsager til, at duehøgen ikke betragtes med sympati af brevdueejerne. De har ingen mulighed for at beskytte deres duer under flyvninger, men der sker tydeligvis en vis bekæmpelse af duehøgen lokalt. I hvert fald er det tydeligt, at andelen af mislykkede yngleforsøg og udskiftning af ynglefuglene er særlig stor ved de duehøgereder, der ligger nær ved et eller flere dueslag (egne upubl. data). På den anden side tager duehøgen flest unge brevduer, og ejerne må være interesserede i at få de dårligste sorteret fra. Der avles på hurtighed, god navigation og tilbøjelighed til hurtigt at flyve ind i slaget efter endt flyvning, og duer der opholder sig længere tid uden for slaget er udsat for en større prædationsrisiko.

Placering og indretning af slagene kunne være en mere perspektivrig måde at mindske problemerne på end bekæmpelse. Slaget bør ligge så åbent som muligt, og gerne omgivet af menneskelig aktivitet, som er med til at holde duehøgen på afstand. Desuden bør indgangen sikres med et stort halvtag eller (endnu bedre) en forgang dækket med trådnet.

Jeg vil gerne rette en tak til DdB's formand Erling Vestergaard og andre brevduefolk i området, som har været behjælpelige med oplysninger. DdB har også videregivet de årlige ringlister og hjulpet med at sporre duer, som ikke fandtes i de tilsendte ringlister, mod at få de fundne ringe/duer fremlyst. Der skal også rettes en tak til alle ejerne af de skove i området, jeg har fået lov at arbejde i. Endvidere takkes Jan Drachmann for kritisk gennemgang af materialet og for hjælp med udarbejdelsen af artiklen.

Nedenstående bringes numrene på brevdueringe, fundet ved duehøgereder i Vendsyssel..

Referencer.

Bak, B. 1981: Spørgebrevsundersøgelse vedrørende eventuel rovfugleplage ved og i nærheden af dueslag. – Vildtbiologisk Station.

Bezzel, E., R. Rusk & W. Kechele 1997: Nahrungswahl südbayerischer Habichte Accipiter gentilis während der Brutzeit. – Orn. Anz. 36: 19-30.

Brüll, H. 1977: Das Leben europäischer Greifvögel. – Stuttgart.

Bühler, U., E. Klaus & W. Schlosser 1987: Brutbestand und Jungenproduktion des Habichts Accipiter gentilis in der Nordostschweiz 1979-84. – Orn. Beob. 84: 95-110.

Dietrich, J. 1982: Zur Ökologie des Habichts im Stadtverband Saarbrücken. – Diplomarbeit, Universität Saarland.

Fischer, W. 1980: Die Habichte. – A. Ziemsen Verlag, Wittenberg Lutherstadt.

Jørgensen, H. E. 1989: Danmarks rovfugle. – Frederikshus.

Looft, V. & G. Busche 1981: Vogelwelt Schleswig-Holsteins, Band 2: Greifvögel. – Karl Wachholtz Verlag, Neumünster.

Nielsen, J. T. 1983: Duehøgen contra brevduer. – »Brevduen« 101: 218-220.

Nielsen, J. T. 1986: Duehøgen (Accipiter gentilis) i Vendsyssel 1977-85. – Accipiter gentilis i Vendsyssel 1977-85. – Accipiter 1986: 133-174.

Nielsen, J. T. & J. Drachmann in press a: Prey selection of Goshawks Accipiter gentilis during the breeding season in Vendsyssel, Denmark. – Dansk Orn. Foren. Tidsskr.

Nielsen, J. T. & J. Drachmann in press b: Development and productivity in a Danish Goshawk Accipiter gentilis population. – Dansk Orn. Foren. Tidsskr.

Opdam, P. J. Thissen, P. Verschuren & G. Müskén 1977: Fe-

eding ecologi of a population of Goshawk Accipiter gentilis. – J. Orn. 118: 35-51.

Uttendörfer, O. 1952: Neue Ergebnisse die Ernährung der Greifvögel und Eulen. – Ulmer, Stuttgart.

Ziesmer, F. 1983: Untersuchung zum Einfluss des Habichts Accipiter gentilis auf Populationen seiner Beutetiere. – G. Hartmann, Kronshagen.

Dueringe fundet i Vendsyssel ved duehøgereder

1997: Dan 195-95-0273.

1998: Dan 025-95-1112, GB 95-P29427, Dan 0115-93-0503,

Dan 068-98-1151, Dan 0129-98-446, Dan 022-93-0027, Dan 077-96-0285, Dan 0128-94-0929, Dan 036-97-791, Belge 97-6401574, Dan 025-98-372, Dan 031-96-0047, Dan 0196-98-356, Dan 074-98-742, Dan 0212-98-854, Dan 080-97-700, Dan 025-98-629, Dan 053-96-0236, Dan 0175-95-0226.

1999: Dan 0166-98-170, Dan 0128-99-771, Dan 025-95-1431, Dan 0237-97-079, Dan 0212-99-009, GB 98-247836, Dan 0211-99-341, Dan 0129-97-670, Dan 025-994-1402, Dan 0195-98-498, Dan 0129-98-725.

Vindere:

126-97-082, RT A. Sektionsvinder sekt. 63, Lübeck, uge 25. Ejer: Poul Erik Ullits, 0126 »Løgstør«. Afst.: Siegfried Woywod, Tyskland. Foto: Steen Haagh.

126-98-771, BB Hvsf. U. Sektionsvinder sekt. 63, Vejen, uge 26. Ejer: Allan Jensen, 0126 »Løgstør«. Afst.: G.J. Browsers, Holland. Foto: Steen Haagh.

126-96-607, BB A. Derbyvinder sekt. 63, Hof, uge 26. Ejer: Allan Jensen, 0126 »Løgstør«. Afst.: Gronde-laers. Foto: Steen Haagh.

Pølsemandens brevduer

Nedenstående artikel har vi lånt af Midtjyllands Avis, der fortæller, at Jørgen Trosborg lader pølser og brevduer gå op i en højere enhed. Det er god PR for brevduesporten.

D.K.

Jørgen Trosborg er andet og meget mere end pølsemand. Han er blandt andet også formand for Brevdueforeningen Silkeborg.

Af Line Skovgaard Erlund

Jørgen Trosborg – et navn, der for de fleste silkeborgensere er lig med sprøde pølser og bløde løg.

Men manden, der for godt en måned siden blev kåret til årets pølsemand, og som for et par år siden i bedste sendetid slog verdensrekorden i hotdog-lavning, bruger såmænd også sin tid på så meget andet.

Tag bare brevduerne.

Hele weekenden fra tidlig morgen til sen aften har Jørgen Trosborg været beskæftiget i Lunden i Vestergade. Her gjaldt det som formand for Brevdueforeningen Silkeborg årets udstilling for midt- og østjyske brevduer.

Selv havde formanden taget fem af sine bedste duer med. De øvrige 55 måtte blive hjemme på loftet af den specialbyggede garage på Kornvænget. Alligevel blev det ikke til nogen placering.

– De seneste par år har jeg ikke haft så meget tid til duerne, så jeg har heller ikke regnet med at vinde, lyder det fra Jørgen Trosborg, da han lørdag middag inviterer på en kold cola i Lunden.

For han vil skam gerne fortælle om sin helt store hobby – duerne. Hans far var sirduemand (udstillingsduer, red), og interessen har derfor været en naturlig del af opvæksten.

Familieinteresse

– Jeg er vokset op med interessen, og jeg bliver ved så længe, jeg kan magte det, siger Jørgen, der i øvrigt har sønnen Allan med til udstilling i Lunden.

Ligesom sin far og farfar har Allan Trosborg fattet interesse for det kurrende dyr, og som kasserer i foreningen har han denne lørdag middag travlt med papirarbejde i Lunden. Det har

Jørgen Trosborg egentlig også, men når det gælder vennerne, som han kalder sine duer, kan han næsten ikke lade være med at fortælle om dem.

– Det med at flyve med brevduer er utroligt spændende. Brevduemanden er træneren, der ligesom en fodboldtræner eller cykeltræner er ansvarlig for hele holdet. Det er jo ikke tilfældigt, hvem der vinder. Det handler om brevduemandens indsats, ligesom det ved så meget andet handler om indsatsen, siger Jørgen Trosborg, der hver morgen klokken seks står klar i dueslaget. Her skal der gøres rent og nusses lidt om duerne, før arbejdet med Trosborgs Pølsevogn kalder.

– Min far har altid sagt, at dyrene skal have, før du selv får noget. Det prøver jeg at leve op

til, fortæller Jørgen Trosborg, der i vinterhalvåret bruger tre til fire timer ugentligt på duerne. I sommerhalvåret, hvor der flyves konkurrencer, er tidsforbruget oppe på 10-15 timer ugentligt. Dertil kommer arbejdet som foreningsformand.

Ferie – hvad er det?

– Jeg tror, at jo mere aktiv man er, desto mere energi får man. For et par år siden cyklede jeg Nordjylland Rundt, og da jeg kom hjem lørdag aften, tog jeg direkte ned til Regattaen for at arbejde. Det gjorde jeg hele natten, og næste dag tog jeg tilbage til Nordjylland for at cykle, siger Jørgen Trosborg og tager hul på den anden store interesse: motionscyklings.

Men det er brevduerne, der er det vigtigste. Derfor er Jørgen

Trosborg heller aldrig på ferie. Han har godt nok to rejser til gode – en til Caribien og en til Moskva. Den ene vandt han af TV2, da han slog verdensrekorden i hotdog-lavning, den anden rejse vandt han for nylig, da Steff Houllberg kårede ham som Danmarks bedste pølsemand.

– Duerne skal passes hele året, så jeg plejer at sige, at ferie ikke siger mig noget. Men jeg har fået lavet rejserne tidsbestemte. Det kan være, at vi skal ud at rejse, når jeg engang stopper i forretningen, siger Jørgen Trosborg med et smil – for han ved, at det bliver svært med duerne i garagen.

– Duerne betyder utroligt meget for mig. Det er fascinerende så hurtigt, de kommer hjem i konkurrencer, og til hverdag er det utroligt afstressende at gå i dueslaget. En gang brevduemand – altid brevduemand, lyder konklusionen fra Jørgen Trosborg.

Satellit-sporing af brevduer

Af Ed Lisi,
fra Pigeon Racing
Gazette.

Oversat af
Jens P., 064

Oversætters bemærkning

Efter at have læst denne artikel i det engelske blad Pigeon Racing Gazette, besluttede jeg at oversætte den til brug i »Brevduen«, selv om den beskrevne satellit-sporing af brevduer ikke afslørede noget opsigtsvækkende nyt om duernes evne til at finde hjem fra lange afstande. Men det er starten på en ny metode til at opnå større viden om duernes skæbne undervejs fra løsladelsessted til slag, om deres opførsel og reaktioner over for det omgivende miljø. Uden tvivl vil dette første forsøg med satellit-sporing blive fulgt op af mange andre, og den ret primitive teknik beskrevet her vil sikkert blive perfektioneret.

I februar 1999 blev fire brevduentusiaster enige om at finansiere et forskningsprojekt: Chris Peeman fra Canada og tre medlemmer af Lakeland-klubben i New Jersey, USA: Bogdan Bienko, Ed Lisi og Bill Willix. De ville forsøge ved hjælp af satellitter at spore positionen af en brevdue udstyret med radiosender og løsladt sammen med de deltagende duer på en 485 km kapflyvning den 12. november 1999 arrangeret af The International Federation of American Homing Pigeon Fanciers.

Den anvendte teknik synes at give både sponsorerne og brevduesporten som helhed nogle informationer om flyveruten i forhold til de faktiske miljø- og landskabsmæssige betingelser under en kapflyvning. Satellit-sporing af så lille en fugl (454 gr.) gør dette eksperiment unikt.

Forud for købet af den ret kostbare radiosender (vægt 20 gr.), blev der udført et indleden-

de testprogram for at overbevise sponsorerne om, at der ville være en rimelig chance for succes. Den påtænkte radiosender var blevet brugt i flere tilfælde af ornitologi-forskere ved University of Maryland i Baltimore County (UMBC) til sporing af forskellige rovfugle, svaner etc. Ud fra deres erfaringer regnede man med, at forsøgene med at anvende radiosendere til sporing af brevduer ikke ville volde vanskeligheder – men sådan skulle det ikke gå.

Forskerne ved UMBC havde altid anvendt seler til fastspænding af senderne på de fugle, de udvalgte til deres ornitologiske studier. Det er imidlertid forfatterens (Ed Lisi) erfaring fra studier af rollerduers højdeflyvning, at seler kan volde besvær. Det blev derfor besluttet også at forsøge en fastgørelsesteknik med et klæbemiddel, således at der blev anvendt både en påklæbet og en påspændt attraptransmitter af træ til de to gamle duer, der skulle deltage i de indledende forsøg.

Forsøg med sprint-flyvning

To kurve duer, løsladt med 10 minutters mellemrum, blev trænet fra 50 km i tre på hinanden følgende uger (i alt 12 flyvninger). I hver kurv var der en due med radiosender og fem kontrolduer (uden sender). Denne test blev betegnet som ren sprint, da duerne hver gang blev løsladt fra samme sted med den samme gruppe kontrolduer.

Til alles forundring hjemkom de to senderduer aldrig sammen med de øvrige og heller ikke sammen med hinanden. Kontrolduerne ankom hver gang samtidig og altid i god tid. Senderduerne var fra 1 til 5 minutter forsinket på en 40-45 minutters flyvning, og deraf fremkom disse to følgeslutninger:

– Sprintduerne sagtnede ikke farten, så efternølerne kunne holde trit med flokken. Altså bestemmes sprinthastigheden – uanset andre bestemmede faktorer – ikke af de langsomme duer, der ikke kan følge med.

– Enten radiosenderen eller fastspændingsmetoden eller

begge dele forhindrede duerne i at følge med flokken på hjemturen.

Nogle mente, at senderen var et hæmmende element i den flyvende dues strømlinede form (en ændring af naturens fuldkommenhed), og at den øgede luftmodstand altså var skyld i forsinkelsen. Men som vi senere skal få at se, har duen en evne til at overvinde luftmodstandsfaktoren og holde trit med sprinthastigheden i det mindste fra 165 km.

Problemer med vægt og fastgørelse

Seletøjet blev fjernet fra forsøgsduen, fordi den var tre dage om at vænne sig helt til det, mens duen med den påklæbede sender straks accepterede det, og der syntes ikke at være nogen nedsættelse af klæbeeften efter fire ugers forløb. Og med påklæbede sendere på begge duer blev forsøgene fra de 50 km genoptaget. Der var dog ikke dermed nogen forbedring i præstationerne for den due, der tidligere havde haft sele.

Det næste problem var vægten af radiosenderen. En tommelfingerregel siger, at senders vægt ikke bør overstige 5% af fuglens vægt (nogen siger max 2%). Forsøgsduernes vægt var 430 gram, altså udgjorde den 20 gram tunge sender ca. 5%. En lille stålplade på 20 gram blev klæbet til en tredje due.

Pladen blev anbragt på duens ryg med samme flademål som attrapsenderen af træ. Dette gjorde man for at konstatere, om størrelsen eller placeringen af senderen på duens ryg generede dens vingeslag. Den 3 mm tykke stålplade gav ikke nogen væsentlig luftmodstand og antoges at være en ren vægtfaktor. Duen med stålpladen vendte hjem samtidig med de først ankomne duer, selv på hårde flyvninger med regn og modvind. Konklusionen var:

– Hverken vægt, flademål eller placering nedsatte forsøgsduens flyvehastighed.

Sprintforsøg udførtes med sendere på den øverste del af duernes ryg. Flyttedes senderne

nærmere mod halen, opnåedes der kun marginale præstationsforbedringer.

Aerodynamisk modstand

En undersøgelse af formen på radiosender »A« viste, at den havde en 45 grader affaset forkant. Måske kunne luften, der stødte imod denne skrå flade, bevirke et nedadgående tryk på duen, så den måtte sagtnede farten for at genvinde stabiliteten.

En symmetrisk næsekonus blev derefter påsat senderen, og den pågældende due blev testet sammen med kontrolgruppen (uden sendere) fra 30, 50, 70 og 160 km i luftlinie i al slags vejr.

Duen med næsekonus kom nu altid hjem sammen med de første til trods for vægtforøgelsen på 24,5 gr. eller 5,7% af legemsvægten. Altså konkluderede vi:

– at det var luftmodstanden, der nedsatte duens evne til at sprinte og ikke vægten eller byrden af senderen – i hvert fald op til 160 km.

Der vil naturligvis være en grænse for den vægt, hvor duens præstationer er upåvirkede, men dette stadium må vente til en anden gang. Altså besluttede satellitgruppen Peeman, Bienko, Lisi og Willix at indkøbe den rigtige radiosender og prøve at spore duen den 12. november i den 485 km lange IF Convention flyvning.

Overraskende resultater

Da man ændrede den 50 km lange flyverute fra at gå gennem dalstrækninger til at gå over højdedrag på 500 m, skete der det, at duen med radiosender »A«, som tidligere havde været 1-5 min. forsinket, nu var over en time bagefter. Der blev forsøgt med flere forskellige duer, nogle fra andre slag, men resultaterne var de samme.

Duerne med sender »A« var konstant bagefter kontrolflokkens i bakket terræn. Men når næsekonus sættes på, kom duen hjem sammen med de første. Hvorvidt luftmodstand eller ustabilitet forårsaget af sender »A« tvang duen til at flyve lavt og undgå højdedrag, kan der kun gisnes om. Måske vil satellit-sporing kunne give mere definitiv information. Flyvning omkring slaget har givet en indikation om mulig ustabilitet.

Ved vindstyrker på op til 50 km/time, når flokken vendte om og gik op imod blæsten, så senderduen ud til at »stalle« og sakte bagud.

Men det, der overraskede forfatteren allermest, var duernes

evne til at »kaste fjer«. Ved mindst tre lejligheder – deraf to bevidnet af forfatteren – lige efter løsladelsen, blev radiosenderen frigjort sammen med de ryg-fjer, den havde være klæbet til. Duen standser sin flugt, ryster sig, taber højde (en ramte jorden), frigør de fjer senderen er klæbet til og fortsætter hjem mod slaget.

Vi henvendte os til ornitologerne og fik forklaret, at dette var en naturlig frigørelsesreaktion ved rovfugleangreb. Det blev derfor nødvendigt at fastgøre radiosenderen til duens hud. Der blev anvendt et silicone gummiklæbemiddel ved alle senere forsøg.

Under IF Convention kap-flyvningen ville informationer om sporingen straks blive rapporteret til IF Convention hotellet og derefter til pressen, uanset om sporingen lykkedes eller ej.

I det følgende beskrives den egentlige sporingsøvelse og dens betydning for sporten. Brevduen, der oprindeligt blev udvalgt til at medføre radiosenderen, blev taget af en høg under flyvning omkring slaget fem dage før indlevering til IF Convention flyvningen.

Den første reservedue var i dårlig kondition efter at være hjemkommet to dage for sent fra en 165 km prøveflyvning med en forsøgsantenne. Den sporede due omtalt i det følgende blev udstyret med radiosender tre dage før indleveringen og havde ikke tidligere være udstyret med en sender.

Resumé

Den 12. november 1999 kl. 7.25 løslodes den satellit-sporede due sammen med 392 ungduer, der deltog i 1999 IF Convention kap-flyvning fra New Stanton, PA til slag beliggende i New Jersey, en nominel afstand på 485 km. Den sporede due, der var fra 1997, deltog ikke i konkurrencen. Undersøgelsen af duen efter flyvningen viste blå hudfarve (hård flyvning), begge slagfjer nr. 10 var fældet, og et vægttab på 85-110 gram blev anslået.

Der havde været 16 dags-lyspassager af satellitter under flyvningen, hvoraf de 10 havde sporet duen. Duens overnatning undervejs gav mange nat-tids-træffere under de fire satellitters fortsatte passage. Alle disse nat-tids-sporinger blev sammenholdt, og den deraf udledte længde- og breddegradsposition lokaliseredes på et detaljeret landkort til at være en telefon-tråd over et lille vandløb vest for

Shippensburg i Pennsylvania, hvor duen havde overnattet 280 km fra hjemmet.

Tydning af flyveruten

Flyveruten mod hjemmet giver kun en enkelt analytisk data: Ruten taget af den satellit-sporede due er ca. 9% længere end den lige linie mellem løsladelsesstedet og slag. Dette betyder, at hvis den vindende due fulgte den samme flyverute, ville dens hastighed i realiteten være 9% hurtigere end det udregnede resultat, fordi det er afstanden i lige linie, der anvendes til beregning af gennemsnitshastigheden.

Det er vel ikke urimeligt at antage, at den erfarne satellit-sporede due ville følge den samme rute mod hjemmet som de fleste andre... kun langsommere på grund af sin byrde.

Forfatterens anmærkning: Duens byrde repræsenterede en vægt på 28,2 gram. Denne vægt bestod af 20,6 gram sender, 4 gram næsekonus, 0,6 gram antenneforbindelse og 3 gram siliconegummi. Dette udgjorde ca. 6% af duens legemsvægt ved løsladelsen og ca. 9% ved hjemkomsten.

Men en virkelig forståelse af duens flyverute mod hjemmet kan kun opnås ved at se den på et topografisk kort over terrænet. Sporingens duen synes at have udvalgt sig pas eller forsænkninger i højdedrag, så den fløj gennem og ikke over dem – i hvert fald den pågældende dag. Alle 10 satellit-sporinger langs flyveruten viser sig at være i pas eller lavninger i terrænet.

Forfatterens anmærkning: Hvordan kan en brevdue på forhånd vide, hvilken vej den skal flyve for at komme gennem et pas? Tilsyneladende flyver duen ikke frem og tilbage langs et højdedrag for at finde et pas – vinderne synes i hvert fald ikke at gøre det – fordi den vindende gennemsnitshastighed svarer næsten til duens forventede maksimalhastighed ud fra forholdene på dagen.

En mulighed værd at overveje er dues ekstraordinære høreevne, helt ned til 1 Hz eller en svingning pr. sekund, mens mange mennesker ikke er i stand til at høre en elektromotors summen med 50 eller 60 Hz. Måske hører dues forskel på vindstøjen fre et bjergpas og en bjergtop og sætter kursen derefter.

Den satellit-sporede due tilbage lagde kun 210 km den første dag og slog sig ned for natten allerede ved 14.30 tiden. Hvorfor? Det kan skyldes to faktorer: For

det første at duen udmattede sig tidligere ved at forsøge at holde trit med den øvrige dueflokk, som ikke var besværet af radiosenderens aerodynamiske modstand og vægt, og for det andet at de første 210 km af flyveruten havde en øst-nordøstlig vindretning, d.v.s. en modvind på 10 km/time.

Under de forudgående prøveflyvninger med senderen monteret på andre duer, blev det bemærket, at disse duer var trætte efter hjemkomsten sammen med de første duer fra en afstand på 165 km. Efter hjemkomsten fra en afstand på 250 km var senderduerne udmattede. Det er altså ikke så underligt, at den satellit-sporede due gik ned efter at have fløjet 210 km i modvind.

Forfatterens anmærkning: Baseret på forudgående prøveflyvninger forventede man ikke, at den satellit-sporede due skulle fuldføre den 485 km lange flyvning på dagen... at få duen med sin last til en værdi af \$3.000 (ca. kr. 22.500) hjem igen, var hvad man håbede.

Duens overnatning undervejs var ikke nogen hvileperiode – for os! Alle satellitpassager fra kl. 14.30 gav den samme længde- og breddegradsposition, hvilket betød, at duen ikke bevægede sig. Var senderen faldet af? Var duen taget af en høg? Havde den ramt en ledning? Det var først næste dags morgen, da to satellitmeldinger bekræftede, at duen var i bevægelse i retning af hjemmet, at vi kunne ånde lettet op. Fra sporingencentret i Maryland forudsagde man en forventet hjemkomst kl. 12.30, hvad vi brevdufolk med vore erfaringer om brevduers uforudsigelighed ikke stolede på, men kl. 12.30 landede duen, og en lykønskningshilsen afsendtes til sporingencentret.

Satellitduen fløj 275 km non-stop på andendagen i en let nordvestlig vind med en lidt større hastighed end på førstedagen. Førstedagens hastighed målt til 812 mpm og andendagens til 906 mpm. Det kan forklares ved, at duen på andendagen fløj solo og med en hastighed afpasset efter byrden af radiosenderen. Derved blev den ikke så udbrændt som førstedagen.

Der var jo tale om en erfaren toårs due, som flere gange havde deltaget i flyvninger op til 650 km, og som sandsynligvis havde selvtillid nok til at klare turen hjem alene.

Flyveruten med en let sydlig kurve var ikke så overraskende i betragtning af den nordlige

vindretning på førstedagen. På løsladelsesstedet var der en let nordlig vind på 5 km/time, og duen havde en øst-nordøstlig vind på 10 km/time imod sig det meste af tiden, indtil den landede kl. ca. 14.30.

Solnedgang var kl. ca. 16.45. På samme tidspunkt som senderduen landede, ankom vinderduen til sit hjem i New Jersey 300 km borte med en gennemsnitshastighed på 1108 mpm. Andendagens flyverute for senderduen gik for det meste gennem dalstrækninger langs et højdedrag, hvor ingen bjerge skulle passeres.

Efter duens hjemkomst blev senderen afmonteret for senere brug. Det er muligt, at senderen vil blive anvendt ved en flyvning i foråret fra det samme løsladelsessted i New Stanton. Hvis vinden er i sydlig retning, vil det blive interessant at se, om ruten vil følge en ret linie hjem, og om højdedrag vil blive overfløjet eller passene benyttet, alt afhængig af vejrforholdene på dagen.

Konklusioner fra eksperimentet med en satellit-sporet due

Hovedresultat: Satellit-sporing er anvendeligt ved flyvning med brevduer. Dette hjælpemiddel åbner op for helt nye muligheder for forskning i duers hjemfindingssevne og er ikke begrænset til universiteter, institutioner eller videnskabsfolk, men er til rådighed for den enkelte brevduemand/kvinde.

Hvad kan vi finde ud af?

Metoden giver os mulighed for at forstå:

1. Hvordan ruten hjem påvirkes af veje, dale, vandløb, landmærker, underjordiske malmlag etc.

2. Påvirkning fra atmosfæriske forhold (vind, magnetisk uvejr, UV-stråling etc.), mobiltelefonårne, elkabler etc.

3. Kendskab til den faktiske fløjne distance muliggør beregning af reel hastighed sammenholdt med ernæring, vægttab, medicinering, træningsmetoder etc., og om duerne nedsætter eller forøger hastigheden, når de nærmer sig hjemmet.

4. Om der er brydningspunkter, hvor duerne fra de forskellige sektioner eller grupper skiller sig ud.

5. Hvad der ligger til grund for lave hastigheder med sen hjemkomst.

6. Hvad der bevirker store tab på visse flyvninger – hvor duerne bliver af.

7. Mange andre spørgsmål vi ikke kender svarene på.

Infrastrukturen eller systemerne (sendere, satellitter, sporingsorganisationer, Internet etc.), der muliggør satellitsporing af brevduer er åben for enhver. Teknologien i disse systemer er et mysterium for lægfolk,

hvad der jo også gælder computere og bilmotorer, men det forhindrer ikke almindelige mennesker i at benytte dem og drage fordel af dem. Enhver forening, sektion eller landsorganisation har dermed til sin rådighed et værktøj, der gør det muligt at besvare nogle af de spørgsmål,

der er blevet stillet siden brevduesportens begyndelse.

Oversætters anmærkning: Den engelske artikel fortsætter med en beskrivelse af de tekniske problemer i forbindelse med radiosenderen, forhandlinger med leverandøren, samarbejde med satellitsporingscentret samt

en checkliste for dem, der har lyst til at gå i gang med et sådant eksperiment. Beskrivelsen relaterer til forholdene i USA, men interesserede læsere kan rekvirere en kopi af denne engelske tekst fra oversætteren.

**Under rubrikken
»Vi gratulerer«
optages kun
mærkedage
med dato efter
bladets udsendelse.
Mærkedage, hvis dato
er overskredet,
optages ikke.**

Nyt dueslag sælges

Indretning: Fire rum, to med redepladser til ti par i hvert rum, ét med siddepladser og et lille rum til foder m.v.

Helmut Lorentzen
Dan 0140. Tlf. 74 77 53 17

Junior Quarts ure sælges

Grundet overgang til elektroniske anlæg har vi fem Junior Quarts ure til salg, som alle er modificeret i henhold til reglement. Pris pr. stk. 1.500 kr.

Dan 064 »Birkerød«
Jens Pedersen
Tlf. 45 81 91 96

Sorte 1. og 2. kulds unger sælges

Unger efter mine sorte avlsduer, der er indkøbt fra kanon-slag i Holland, Belgien, Tyskland og Danmark, sælges 300 kr. stykket, unger fra flyveslaget 150 kr. Ring for at høre mere om afstamning m.m. Mit slag havde i 99 to sektionsvindere og var nr. 8 til mellemdistancemesterskabet i Sekt. 12.

Gregers Nielsen, Dan 0205
Tlf. 48 39 01 63 og 28 20 05 38

RECEPTION 75 års jubilæum

I anledning af 073 Skanderborg's 75 års jubilæum vil det glæde os, at se alle vore sportsvenner til hyggelig sammenkomst i vores klubhus

SØNDAG DEN 7. MAJ 2000

Foreningen vil være vært ved en bid brød og et glas fra kl. 10.00-14.00. Kl. 14.00 afholdes auktion over unger fra Bent Thomsen Petersen, 0229 og Johannes Markussen, 055. Bent Thomsen Petersens duer er avlet på rene Jos Thoné duer, og Johannes Markussen har gennem årene haft fantastiske resultater på alle distancer.

073 »Skanderborg«, Korsvejen, 8660 Skanderborg

DANSK TOPBLOD! UNGE AUKTION

Unger fra 8 gruppemestre samt flere andre

Ca. 40 unger fra stærke slag, heraf 8 tidligere gruppemestre på Sjælland samt flere andre gode brevdufolk.

Alle med meget spændende blodlinier.

Alle duer kommer fra medlemmer af Dommer- og Studieklubben Øst.

Ungerne vil være ca. 25-30 dage og lige til at sætte på dit eget slag.

**LØRDAG DEN 29. APRIL 2000 KL. 14.00.
Eftersyn fra kl. 11.00**

STED: 033 Køges klubhus, Lille Græsmarksvej, 4600 Køge.

KATALOGER: Helle og Peter, Kværkebyvej 66, 4100 Ringsted, tlf. 57 53 37 74.

AUKTIONARIUS OG KOMMISSION:

Peter Knudsen, Kværkebyvej 66, 4100 Ringsted, tlf. 57 53 37 74

Der kan købes øl, vand og brød

BOSMOLEN MESTERSKABER 2000

DANMARKSMESTER:

Præmie: Gavecheck kr. 8.000,-

Vest-/Øst-vinder (der ikke vinder DM):

Gavecheck kr. 6.000,-

Bosmolen-mesterskab Vest:

- 2. Gavecheck kr. 2.500,-
- 3. Gavecheck kr. 2.000,-
- 4.-14. Gavekort kr. 1.000,- til Bosmolen
- 15.-20. Gavekort kr. 500,- til Bosmolen
- 21.-30. Gavekort kr. 300,- til Bosmolen
- 31.-40. Gavekort kr. 200,- til Bosmolen

BOSMOLEN POKAL VEST: Bedste resultat med 1. sportsdue fra Bremen, Hof, Antwerpen og Göttingen, sektionspoint.

Bosmolen-mesterskab Øst:

- 2. Gavecheck kr. 2.500,-
- 3. Gavecheck kr. 2.000,-
- 4.-14. Gavekort kr. 1.000,- til Bosmolen
- 15.-20. Gavekort kr. 500,- til Bosmolen
- 21.-30. Gavekort kr. 300,- til Bosmolen
- 31.-40. Gavekort kr. 200,- til Bosmolen

BOSMOLEN POKAL ØST: Bedste resultat med 1. sportsdue fra Skovde 1, Bremen, Antwerpen og Göttingen, sektionspoint.

PROPOSITIONER

At du er kornkunde hos Bosmolen pr. 15. april, d.v.s. at slagets forbrug af kornblandinger fra 15. april og min. frem til 15. aug. 2000 skal være indkøbte Bosmolen-blandinger. Konkurrencen afvikles efter 10 fritvalgte ordnære DdB-flyvninger.

Alt afgøres efter DdB's beregnings-system.

Sørg for at skrive dig på hos din lokale Bosmolenforhandler **SENEST DEN 1. MAJ.**

BOSMOLEN VERDENSMESTERSKAB

Bosmolen er medsponsor af verdensmesterskab med præmier for 1 million kr. Der konkurreres på kortdistance, mellemdistance og langdistance efter Es-due-princip.

Fra 1. maj kan regler og deltagerkupon hentes på Bosmolen-depoterne. Husk at gemme kuponerne, der er i sække og emballage.

BOSMOLEN DUEFODER

Kvalitet til hverdagspriser! – Ring og få oplyst nærmeste forhandler...

JYLLAND OG FYN:

Bosmolen Danmark - Poul Chr. Jensen
Lundvej 2, 8800 Viborg. Tlf. 86 60 20 90
Fax: 86 60 20 07 - Mobil: 40 30 61 99

SJÆLLAND:

M. Brylle Hobby - Industrivej 4 - 4340 Tølløse
Tlf. 59 18 69 60 dag
Tlf. 59 18 60 08 aften

Fint besøg

Tekst og foto:
Pedro Rodriguez

Vi har den store glæde at kunne skrive et par linier om Bjarne Straszeks - alias WinDuer - besøg på vores ø Gran Canaria. Bjarne, Karina og jeg har haft tæt kontakt de sidste tre år, idet vi sælger Bjarnes WinPalomas på de Kanariske øer.

En dag på landsudstillingen i 1998 henvendte jeg mig til Bjarnes stand og spurgte ham, om han ville være villig til at oversætte programmet til spansk. Uden at tænke så meget over det, aftalte vi, at han skulle ringe til mig efter udstillingen. Siden den dag har vi haft kontakt med hinanden næsten hver dag. Hverken Bjarne, Karina eller jeg selv var klar over, hvad vi var

gået ind til, for det viste sig at være et kæmpe arbejde, men den dag i dag fungerer programmet på Gran Canaria, Tenerife og Lanzarote efter hensigten.

I forbindelse med samarbejdet har Bjarne været en uge på ferie hernede med sin søn Sune, hvor der udover forretnings- og duesnak også blev lidt tid tilovers til at se på den skønne natur. Vi håber på et fortsat godt samarbejde og er sikre på, at det ikke bliver sidste gang, at Bjarne tager til Gran Canaria på forretningsrejse, for her er et stort og umættet marked med masser af muligheder hvad angår brevduesporten.

